НАРОДНА АРМІЯ
25 лютого, 2016
#7 (5436)

ДЕМОБІЛІЗАЦІЮ «ЧЕТВЕРТОЇ ХВИЛІ»

ЗАПЛАНОВАНО НА КІНЕЦЬ БЕРЕЗНЯ — ПОЧАТОК КВІТНЯ

стор. 9

Президент України Петро Порошенко під час урочистої церемонії випуску слухачів у Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського

ДОСТРОКОВИЙ ВИПУСК ОБУМОВЛЕНИЙ ВІЙСЬКОВОЮ ЗАГРОЗОЮ ЗІ СХОДУ

Вже другий рік поспіль у вищих військових навчальних закладах нашої держави відбуваються дострокові випуски офіцерів

«Скорочення термінів навчання і прискорений випуск обумовлені тим, що навіть за найоптимістичнішого сценарію на Донбасі, навіть за тривалого перемир'я, яке перейшло б у політичне врегулювання та сталий мир, військова загроза зі Сходу залишиться актуальною в короткостроковій і довготривалій перспективі. Перспектива відновлення повномасштабних бойових дій на Сході через систематичне порушення агресором Російською Федерацією своїх зобов'язань, взятих у Мінську, теж чітко проглядається на наших радарах», — зазначив Президент України Петро Порошенко під час урочистої церемонії випуску слухачів у Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського, повідомляє прес-служба глави держави. стор. 2

ВІДІРВАНУ НОГУ БІЙЦЮ ПРИШИЛИ… ЧЕРЕЗ П'ЯТЬ ГОДИН

Судинний хірург Ігор Гангал оперував пораненого десантника Сергія Козака усю ніч

стор. 4

РЕЖИСЕР ВІДОМИХ РЕАЛІТІ-ШОУ СТАВ ГОЛОВНИМ СЕРЖАНТОМ ВЗВОДУ ВДВ

стор. 5

«ЛЕЙТЕНАНТ МАЄ БУТИ ГОТОВИМ ДО ВИКОНАННЯ СВОЇХ ОБОВ'ЯЗКІВ ІЗ ПЕРШОГО ДНЯ ОФІЦЕРСЬКОЇ СЛУЖБИ»

стор. 6

РОСІЙСЬКИЙ СЛІД У РАДІОЕЛЕКТРОННОМУ ПРОТИБОРСТВІ НА ДОНБАСІ

стор. 7

ОВТ УКРАЇНСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА НА ЗОВНІШНІХ РИНКАХ СТАЮТЬ ВСЕ ПОПУЛЯРНІШИМИ,

бо вони проходять випробування не на полігонах, а в жорстоких бойових умовах

стор. 11

ПРИСТРАСТІ НАВКОЛО «ЄВРОБАЧЕННЯ»

Україну на «Євробаченні-2016» у Стокгольмі представить співачка Джамала, яка перемогла у фіналі національного відбору

стор. 14

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

ДОСТРОКОВИЙ ВИПУСК ОБУМОВЛЕНИЙ ВІЙСЬКОВОЮ ЗАГРОЗОЮ ЗІ СХОДУ

Вже другий рік поспіль у вищих військових навчальних закладах нашої держави відбуваються дострокові випуски офіцерів

У строю — випускники Національного університету оборони України ім. Івана Черняховського 2016 року

«Наше завдання — гарантовано забезпечити мир, суверенітет і незалежність Української держави, адекватно відповідати на всі виклики і загрози. Підкреслюю, особисто для мене як для українського Президента Збройні Сили були, є й будуть першим і головним пріоритетом в розбудові сильної держави», — сказав Петро Порошенко.

Глава держави наголосив, що саме завдяки загальнонаціональній солідарності українців, мужності й патріотизму українських солдатів, офіцерів, добровольців і волонтерів, усього українського народу за неповні два роки вдалося відродити Українське військо, відновити його бойові спроможності та стримати натиск підготовленого, оснащеного зброєю і технікою ворога. «Збройні Сили з честю витримали цей іспит, ми стали свідками народження героїв нового покоління», — зауважив він.

Президент зазначив, що сьогодні в Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського серед понад тисячі слухачів проходять службу і навчаються 278 офіцерів, які брали та беруть участь у бойових діях. Із них 27 офіцерів-учасників АТО нагороджені державними нагородами, більше ста — відзнаками Міністра оборони України та начальника Генерального штабу. Сім університетських вихованців за особисту мужність і героїзм були удостоєні найвищого звання «Герой України».

«Матиму сьогодні за честь окремо зустрітися з Героями України та кавалерами ордена Богдана Хмельницького. Це продовження важливої традиції моїх регулярних консультацій з бойовими офіцерами. Це такі зустрічі, де я хотів би не говорити, а головним чином чути ваші поради, як нам вдосконалювати ефективність Збройних Сил. Я хотів би, щоб це була, як завжди, експертна розмова на рівних, з порушенням канонів субординації та чиношанування. Ви потом і кров'ю, звитягою та винахідливістю завоювали таке право», — наголосив Верховний Головнокомандувач та зазначив, що ще багато необхідно зробити, щоб Українське військо повністю відповідало сучасним вимогам.

Держава буде приділяти увагу всьому спектру питань, які стосуються всебічного забезпечення військ, і в першу чергу підвищенню соціальних гарантій і бойового забезпечення. «Збільшення виплат військовослужбовцям, на які держава знайшла ресурс цього року, дозволить нам істотно наростити контрактну складову у формуванні Збройних Сил. Для армії це означає поступове підвищення професійності особового складу, а для суспільства — мінімізацію мобілізаційного навантаження, істотне зменшення кількості і потужності мобілізаційних хвиль», — сказав Петро Порошенко.

Президент привітав випускників Національного університету оборони. «Український народ вірить у вас, розраховує на вас, на ваші знання, на ваш патріотизм, на вашу рішучість і мужність», — заявив глава держави.

Після отримання дипломів офіцери склали урочисту клятву, яку зачитав кращий випускник полковник Сергій Артамощенко.

Початок на 1-й стор.

«АНИ» ЗАВОЙОВУЮТЬ НЕБО АЗІЇ

Саудівська Аравія купуватиме і будуватиме українські літаки

Минулого тижня під час роботи виставки ADEF-2016 вітчизняні авіабудівники ДП «Антонов» підписали остаточну угоду на спільне виробництво літаків сімейства «Ан» для Саудівської Аравії. Угода складається з двох етапів — постачання готових літаків з України та виробництво їх у цій країні. Своєю чергою Саудівська Аравія обіцяє збудувати посеред пустелі авіаційний завод для виробництва українських літаків. «По суті, ми підписали дорожню карту, в якій чітко прописані часові межі, фінансові умови зі створення першої партії літаків Ан-132, Ан-148 та їхніх модифікацій», — зазначив перший віце-президент ДП «Антонов» Олександр Коцюба.

Ан-132 буде оснащений двигунами Pratt&Whitney, навігаційною системою американської фірми Honeywell, системою життєзабезпечення виробництва компанії Liebherr. Планується використати також нову допоміжну силову установку західного виробництва.

Рішення про те, чи буде підписаний твердий контракт на 80 літаків, потреба в яких існує в Саудівській Аравії, буде прийнято після поставки «Антоновим» дослідного зразка в третьому кварталі 2016 року.

Інтелектуальна власність на літак буде розділена в рівних частках між двома сторонами. 8 лютого 2016 року у ДП «Антонов» було завершено складання фюзеляжу першого екземпляра нового транспортного літака-демонстратора Ан-132.

З цього моменту на підприємстві розпочато роботи з остаточного складання машини — стикування основних агрегатів планера (крила, хвостового оперення, пілонів, мотогондол тощо), монтаж льотних систем.

Нагадаю, нещодавно модернізація бортового обладнання Ан-32 (Ан-132 нова модифікація) була здійснена в межах виконання контракту з Індією. Ан-32, з його величезною енергоозброєністю, здатний навіть без модернізації перевозити обіцяні нашим іноземним партнерам 9–10 і навіть більше тонн корисного навантаження. Загалом технології проектування і виробництва літака Ан-32 сягають корінням в 1959 рік, коли в Києві розроблявся пасажирський Ан-24.

РІШЕННЯ ПРО ПІДПИСАННЯ КОНТРАКТУ НА 80 ЛІТАКІВ, БУДЕ ПРИЙНЯТО ПІСЛЯ ПОСТАВКИ «АНТОНОВИМ» ДОСЛІДНОГО ЗРАЗКА

Зауважу, що це буде не перше спільне підприємство, створене ДП «Антонов» з близькосхідними замовниками. Так, у грудні 1995 року іранська літакобудівна компанія HESA з м. Ісфахан і «АНТК ім. О.К. Антонова» уклали контракт про спільне виробництво, проектування, передачу технології та виготовлення літака Ан-140 на суму 195,2 млн доларів США. Всього за українською ліцензією планувалося випустити 80 дводвигунових турбогвинтових транспортних літаків IrAn-140. Надалі розглядалася можливість розробки й виробництва в Ірані модифікацій Ан-140, призначених для морського патрулювання, тактичного транспортного з рампою і літака АВАКС (система дальнього радіолокаційного виявлення та управління).

За словами гендиректора ДК «Укроборонпром» Романа Романова, вітчизняна авіація, так би мовити, лише перша ластівка визнання якості та надійності українських виробників на міжнародному ринку озброєнь. Сподіватимемося, що услід за ним також підтягнуться танко- та суднобудівна галузі. Адже Саудівська Аравія — багата країна, яка готова витрачати мільярди доларів на власну безпеку. Протягом останнього десятиліття країни Близького Сходу не лише активно закуповували техніку цивільного призначення, а й активно озброювалися. За даними Стокгольмського інституту дослідження проблем миру (SIPRI), експорт зброї у цей регіон виріс на 61%. Так, за підсумками останніх п'яти років Саудівська Аравія за обсягами поставок стала другим після Катару імпортером озброєнь у світі. Імпорт зброї в цю країну за цей час зріс на 275% у порівнянні з періодом із 2006 по 2010 роки.

Макет літака Ан-132

Сергій ВОРОНКОВ

У зв'язку з активізацією ворожих диверсійних груп передню лінію оборони бригади було посилено

На спостережному пункті розвідник 58-ї ОМБР

«ПЕРЕД НАШИМИ РОЗВІДНИКАМИ «ЗНІМАЮ КАПЕЛЮХА»

На Авдіївському напрямі ворожі ДРГ «промацають» українські позиції щодня, підходячи на відстань у 150 метрів.

Як показував мій годинник, вибухи в районі шахти Бутовка не вщухали вже 35 хвилин.

— Щось сьогодні вони б'ють по нас не за графіком, — промовляє старшого віку солдат із позивним «Шатун», — тільки ж десята ранку. Зазвичай бойовики влаштовують обстріли ближче до вечора.

Ліворуч від нас цієї миті лунає кілька одиночних пострілів. «Шатун» швидко визначає, що відбувається, і показує рукою на місцину метрів за триста:

— Це розвідники 58-ї бригади «виколупують» ворожого снайпера. Він нам добу не дає підняти голови. Відхід до своїх йому перекрили, а він відстрілюється… Чесно кажучи, я перед розвідкою «знімаю капелюха». Вчора в тумані моє відділення натрапило на засідку бойовиків. Уявляєте, вони підпустили нас на 50 кроків! Якби не туман, було б нам геть сумно. У перестрілці одного з хлопців поранило, довелося відступити під вогнем. Старший командир відправив туди розвідників. За ніч вони вичистили кілька таких гадючників. Тільки цей снайпер залишився, проте і йому, схоже, залишилося не довго…

На позиції одного з підрозділів 16-го окремого мотопіхотного батальйону 58-ї бригади на Авдіївському напрямі мене доправив саме начальник розвідки бригади. Поки він проводив коротку нараду з командиром підрозділу, я помітив накриту автомобільною покришкою, втоплену в асфальт до стабілізатора 120-міліметрову невибухлу міну. 50-річний старший лейтенант із позивним «Арш» при цьому розповідає:

У НЕВЕЛИЧКИХ ЗАМАСКОВАНИХ ОПОРНИХ І СПОСТЕРЕЖНИХ ПУНКТАХ, НА ДАЧАХ, У СХРОНАХ НАШІ РОЗВІДНИКИ ЗНЕШКОДЖУВАЛИ ДИВЕРСАНТІВ БУКВАЛЬНО ДЕСЯТКАМИ

— Вночі дві штуки прилетіло, одну сапери вже знешкодили, цю трохи пізніше підірвуть.

Офіцер розповідає про бойові будні власної роти. З його слів, останній місяць був для підрозділу особливо напруженим. Ворожі диверсійні групи регулярно виходили на фланги взводів, снайпери й гранатометники дошкуляли мотопіхотинцям вогневими ударами з неочікуваних напрямків. У результаті проведених бригадою заходів передню лінію посилили.

«Арш» веде мене до нещодавно облаштованих укриттів, дає в руки прилад спостереження:

— «Сепарський» опорний пункт поблизу автотраси добре видно? До нього 400 метрів, звідти часто б'ють. А он звідти, праворуч, диверсанти нас «промацують» щодня, підходять на відстань у 150 метрів. Проте оборона в нас, як і належить, активна. Тому ворог часто не знає, з яких позицій та якою зброєю ми їх зустрінемо наступного разу.

З начальником розвідки вдається поспілкуватися тільки за кілька годин. Він повертається в роту, коли, як я зрозумів, проблему з ворожим снайпером «усунули».

— Я тут про вашу відмінну роботу тільки й чую, — кажу офіцеру.

— Це робота виключно за нашою специфікою. Місцевість на ділянці доволі складна, дачні осередки перемішані з територіями непрацюючих промислових підприємств, балками, лісопосадками, ярами. В невеличких замаскованих опорних і спостережних пунктах, на дачах, у схронах ми знешкоджували диверсантів буквально десятками. Перше пряме бойове зіткнення тривало аж чотири години. Паралельно ми забезпечували діяльність груп розмінування, бо тут все нашпиговане мінними сюрпризами…

Перед від'їздом з батальйону начальник розвідки прискіпливо роздивляється український прапор на високій вишці, який вітром закрутило навколо древка.

— Ваші встановлювали? — питаю ствердно.

«Арш» при мені дав команду кулеметнику «Коту» вночі полотнище поправити. Той добре бачить у темряві і позивний отримав саме за котячу спритність…

Віктор ШЕВЧЕНКО

МІННА ВІЙНА НА РІВНІ ВЗВОДУ

«Нульові» позиції одного з мотопіхотних підрозділів під Майорськом. Взводний опорний пункт, на якому за командира сержант із позивним «Лісовик». Щойно він вислав у чагарі ближніх лісосмуг дозорних у заздалегідь облаштовані секрети, розставив по схованках стрільців. За деякий час у густий туман пішла саперна група.

— Сапери нам потрібні, як повітря, — каже «Лісовик», — диверсійні групи «сепарів» у цих місцинах нахабно наближаються на критичні відстані. Потім протягом кількох хвилин нас обстрілюють і швиденько відступають, користуючись нерівностями місцевості. А за собою залишають мінні заслони й пастки.

З ПОЧАТКУ АТО НАШІ САПЕРИ ЗНЕШКОДИЛИ БЛИЗЬКО 50 000 МІН І ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИХ ПРЕДМЕТІВ, РОЗЧИСТИЛИ 1 ТИС. КМ ДОРІГ

Взагалі тут мінна війна зараз у розпалі.

Фотографуватися він відмовляється категорично, бо вважає особисті фронтові фото за погану прикмету. Однак проводить мене до незабобонного кулеметника, сержанта з позивним «Тоха», який тільки-но повернувся з секрету. По дорозі хвалиться підлеглим: Тоха під час маневру взводу в селі Зайцеве дві години кулеметним вогнем стримував ворога, чим забезпечив виконання бойового завдання. В бою отримав контузію та осколкове поранення в руку. Кулеметник десять днів лікувався у шпиталі, але не витримав і вмовив лікарів повернути його на фронт. Нещодавно хлопця нагородили відзнакою начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України "За взірцевість у військовій службі" ІІІ ступеня.

Сам Тоха зігрівається у бліндажі міцним гарячим чаєм.

— Чому не витримав у шпиталі? — дивується ще геть молодий чоловік моєму запитанню. — Так у нас кожен боєць на рахунку, і тут моя друга родина. Я з побратимами пережив багато. Особливо ми зріднилися під час оборони позицій, що звідси за п'ять кілометрів на північ. Одного дня до нас прилетіли більше сотні мін, шістнадцять наших хлопців поранило…

Після обіду до взводу повертаються сапери. «Лісовик» зустрічає їх чаєм та запитливим поглядом. Ті заспокійливо кивають та сідають з командиром ВОПу креслити схеми мінувань. Мінна війна триває…

За собою диверсанти залишають мінні заслони й пастки

До речі, з початку АТО наші сапери знешкодили близько 50 000 мін і вибухонебезпечних предметів, розмінували 80 об'єктів і розчистили 1 тис. км автомобільних доріг і залізничних колій.

Віктор ШЕВЧЕНКО

ВІДІРВАНУ НОГУ БІЙЦЮ ПРИШИЛИ... ЧЕРЕЗ П'ЯТЬ ГОДИН

Судинний хірург Ігор Гангал оперував пораненого десантника Сергія Козака усю ніч

«Народна армія» вже розповідала про десантників, які 22 червня 2014 року потрапили в засідку поблизу села Долина, що на Донеччині. Тоді граната з РПГ пробила броню БТРа і поранила Сергія Козака та водія. Зопалу Сергій навіть не зрозумів, що поранений. Те, що ліва нога відірвана нижче коліна і висить на клаптику шкіри, він помітив лише тоді, коли нагнувся перезарядити автомат. Але бій тривав, тож десантник продовжив відстрілюватися. Потім відчув, як його товариш накладає на ногу джгут. Коли Сергія доставили в госпіталь, він втратив свідомість. До тями прийшов вже в палаті, після операції. І дуже здивувався, побачивши, що його нога... знову на місці! Неймовірно, але через п'ять годин після поранення полковник медичної служби, начальник відділення серцево-судинної рентгенхірургії Національного військово-медичного клінічного центру Ігор Гангал зміг пришити відірвану кінцівку!

Полковник медичної служби Ігор Гангал

— У той час я був у відрядженні в Харкові, мене відправили на підсилення місцевого госпіталю, — розповідає хірург. — Сергія привезли близько першої ночі. Напередодні я виїжджав на завдання в Борову, райцентр на Харківщині, куди привезли іншого пораненого, оперував там. Під вечір повернувся, ліг спати, а вночі мене підняли...

З огляду на те, що побачив Ігор Гангал, його першим рішенням було остаточно відрізати відірвану кінцівку. Але під час детальнішого огляду він помітив, що на гомілці, в тому місці, де відбулася травматична ампутація, на шкіряному клаптику залишилась одна з трьох артерій...

— Я взявся за його ногу, вона була ще тепла, м'язи реагували на подразнення. І тоді я вирішив її пришити, — говорить лікар. — Дуже вдячний колегам-травматологам, зокрема, Юрію Ярмолюку та операційній сестрі, які допомогли мені виконати складну операцію.

— Почали операцію. Відверто кажучи, я сам не до кінця вірив, що вона закінчиться успіхом, навіть тоді, коли зшита артерія запульсувала, — продовжує Ігор Гангал. — Закінчили ми близько сьомої ранку. Я поспав з годину і прийшов у палату. Сергій у цей час відійшов від наркозу. Я відкинув ковдру, щоб подивитись на ногу, а він мені каже якось так безнадійно, зі злістю: «Та що там дивитися, немає ноги...» Я навіть не зрозумів спочатку, про що йдеться: «Як немає?» Тоді боєць глянув униз і запитав: «Що це?» «Нога», — відповів я. «Чия?» — було наступне запитання. Тоді я вже не втримався і засміявся. Згодом ми розговорилися. З'ясувалося, що Сергій — мій земляк, з Чернівецької області.

Проте, за словами лікаря, перші три дні стан ноги Сергія Козака викликав занепокоєння.

— Мене непокоїло, чи почнуть функціонувати колатералі (обхідні шляхи кровотоку), адже багато дрібних судин були безповоротно пошкоджені. Та все пішло якнайкраще. Пізніше хлопцю зробили ще понад 20 операцій, бо необхідно було на 6 см подовжити розтрощену кістку гомілки, — говорить Ігор Гангал. — Зараз Сергій ходить і навіть повернувся до строю на посаду головного сержанта роти.

— Я часто згадую хлопця, якого довелося оперувати в Боровій. Операція тривала всю ніч, на ранок ми забрали його у харківський госпіталь, — згадує лікар. — Але через те, що досить довго на нозі був джгут, вона не прижилася. На ранок я зайшов до нього в палату, аби підготувати до неприємної звістки. І тільки-но почав розмову, а він мені каже: «Тільки не говоріть, що пальці треба відрізати, бо я їх не відчуваю. Я це не переживу». Дуже важко було йому казати, що ампутувати потрібно всю ногу. Здоровий, красивий парубок просто розплакався...

ОДНОГО РАЗУ ПРИВЕЗЛИ ПОРАНЕНОГО З ПРОСТРІЛЕНОЮ ШИЄЮ. ПРИ ЦЬОМУ ВІН ПИВ, ЇВ ТА ЩЕ Й КУРИВ, ЗАКРИВАЮЧИ ПАЛЬЦЯМИ ДІРКИ ВІД КУЛІ, ЩОБ НЕ ВИХОДИВ ДИМ!

— Так бувало, що кілька днів жодного пораненого, а потім водночас 15–16. І коли вони лежать у коридорі, ті на каталках, ті на ношах або просто на підлозі, й всі кричать і стогнуть, а тобі необхідно негайно прийняти рішення щодо сортування: кого оперувати негайно, а хто може зачекати... Відверто скажу, навіть я зі своїм 20-річним стажем спочатку губився. А що тоді казати про молодих лікарів, — говорить Ігор Гангал. — Рівень наших медиків значно зріс. Адже військову хірургію ми знали здебільшого з підручників. А вона суттєво відрізняється від цивільної. Бойова травма зажди супроводжується інфекцією, з якою потрібно боротися. У зоні проведення АТО неодноразово виникали ситуації, коли ми просили лікарів з цивільних лікарень, куди доставляли наших поранених, не зашивати рани. Адже жодна така не заживе. Почнеться нагноєння, в зашитій рані інфекція піде вглиб, і тоді все може закінчитися ампутацією.

Зшивання кровоносних судин, а без цього не приживеться жодна кінцівка, — справа ювелірна. І якщо для інших операцій вже застосовуються спеціальні сучасні апарати, наприклад, для зшивання кишечника, то з'єднання судин виконують тільки руками. Все, що необхідне в такому випадку для операції, — збільшувальні лінзи та нитка, тонша за людське волосся. А по-друге, судинному хірургу потрібна тверда рука, величезне терпіння і досвід. Один необережний рух, нитка обривається — і вся робота йде нанівець.

— А ще, напевно, совість, — додає Ігор Гангал, — адже можна було просто зашити культю. У таких випадках рішення приймається хірургом одноосібно, і відповідальність він несе тільки перед власною совістю. Проте жодного разу ні я, ні мої колеги не пішли проти неї. Якщо є найменша надія на результат, ми будемо до останнього боротися за наших бійців.

Були під час АТО у практиці Ігоря Гангала й

Сергій Козак за п'ять місяців після операції

зовсім неймовірні випадки. Про них він розповідає з усмішкою.

— Одного разу привезли пораненого з простріленою шиєю. При цьому він пив, їв та ще й курив, закриваючи пальцями дірки від кулі, щоб не виходив дим! — розповідає лікар. — Доправили його до нас аж на третій день після поранення. Він звернувся до медиків і поскаржився, що «голос сипіти почав». При цьому жодних важливих органів куля не зачепила — чотири кровоносні судини цілі, стравохід — також. Я не повірив, думаю: ну не може такого бути, щоб нічого не зачепило. Але обстеження підтвердило: бійцю дійсно неймовірно пощастило.

БУВАЛО, ЩО ВОДНОЧАС ЛЕЖАТЬ У КОРИДОРІ 15–16 ПОРАНЕНИХ І ВСІ КРИЧАТЬ І СТОГНУТЬ... НАВІТЬ Я ЗІ СВОЇМ 20-РІЧНИМ СТАЖЕМ СПОЧАТКУ ГУБИВСЯ

А ще якось у районі Артемівська під час обстрілу було поранено чотирьох бійців. В одного з них ми ніяк не могли знайти вихідний отвір від кулі. Вхідний в зоні попереку є, а вихідного немає. Ми з півгодини оглядали цього пораненого, доки не знайшли вихідний отвір там, де ніхто й не сподівався — вище ключиці. До речі, ця куля також не зачепила жодного важливого органа. Ми були неабияк здивовані...

24 роки назад Ігор Гангал закінчив Чернівецький медінститут, потім Військово-медичну академію. Розпочинав на посаді ординатора, з 2010 року очолює відділення. Весь цей час він професійно та сумлінно виконує свій обов'язок — рятує життя людей.

Роман ТУРОВЕЦЬ

РЕЖИСЕР ВІДОМИХ РЕАЛІТІ-ШОУ СТАВ ГОЛОВНИМ СЕРЖАНТОМ ВЗВОДУ ВДВ

Відомі вітчизняні реаліті-шоу «Міняю жінку», «Орел і Решка. Шопінг», «На валізах», «Все для тебе» знає та любить дивитися майже вся країна. Проте мало кому відомо, що їхній режисер Петро Святецький вже більше року захищає Україну на Донбасі. Він — головний сержант десантно-штурмового взводу 81-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ, з боями пройшов Піски, Водяне, тримав оборону на метеостанції донецького аеропорту, а тепер виконує завдання на бойових позиціях у районі селища Опитне

Сержант Петро Святецький

— Можна сказати, що для мене то було, наче минуле життя, — розповідає сержант Петро Святецький. — За рік війни мій світогляд докорінно змінився, тут зустрів справжніх друзів, патріотів, бачив смерть, однак знаю, за що я тут стою.

Він родом з Черкащини, зі старовинної козачої родини. За освітою Петро спочатку був монтажником телерадіоапаратури, згодом продовжив навчання у столичному виші кіновідеорежисури. Вища освіта була на комерційній основі, тож через брак коштів був змушений покинути навчання. Проте телебачення вабило Петра. Спочатку він працював на ТРК «Альтернатива», на каналі СТБ, фрілансером, став помічником режисера, а набувши досвід, сам очолив знімальну групу.

Петро, як справжній патріот, підтримав зі свідомими українцями Революцію гідності. А із початком проведення антитерористичної операції вирішив стати до армійського строю.

— Я знав, що на війні буду більш корисним, якщо прийду підготовленим солдатом, — розповідає Петро. — Тож ходив займатися до комерційних інструкторів з тактики, медицини, рукопашного бою тощо. Паралельно займався волонтерською діяльністю, допомагав нашим воїнам з різними предметами військової амуніції.

Щойно режисер Петро Святецький набув первинні військові навички, він пішов у добровольчий батальйон «ОУН», який на той час тримав позиції в селищі Піски.

— «Гарячих» епізодів було чимало, проте найбільше запам'яталося, коли ми разом з воїнами з різних підрозділів обороняли метеостанцію, — пригадує Петро. — На той час це вже був єдиний проїзд до донецького аеропорту, адже «дорога смерті» тоді була повністю перекрита бойовиками. Досить часто по нас гатила ворожа артилерія та майже не припинялися штурми.

Колишній режисер з усмішкою згадує випадок, коли на передову приїхав професор політології Києво-Могилянської академії Олексій Горан. Він хотів бачити війну не з екрана телевізора, а в реальності. Науковець швидко потоваришував з Петром та іншими хлопцями і неодноразово просився на бойові пости, однак через небезпеку йому всі відмовляли. І все ж таки під час чергового затишшя він потрапив на метеостанцію.

— Наша позиція була на пагорбі, висота метрів вісім, дивлюся на злітну смугу, навкруги тиша, аж раптом по нас б'є артилерія, — розповідає сержант. — Потім пішла піхота, причому дуже багато. Я почав вести вогонь на 160 градусів, часто змінюючи позиції. Через інтенсивну стрілянину на позицію не могло підійти підкріплення, а боєприпаси вже закінчувалися. І тут я згадую про професора: «Олексію, заряджати магазини вмієш?» — «Так!» — «Тоді заряджай». І професор під вогнем заряджав мені магазини. Таке буває лише на війні.

ВЖЕ ЗБИРАЛИСЯ ВІДХОДИТИ, КОЛИ З ТУМАНУ ЗІ СТОРОНИ ПРОТИВНИКА З'ЯВИЛИСЯ ДВА СИЛУЕТИ. ПОЧАВ ШУКАТИ АВТОМАТ ОЧИМА, АЛЕ ПОЧУВ: «НЕ СТРІЛЯЙТЕ! СЛАВА УКРАЇНІ!» ЦЕ ВИХОДИЛИ ДВА ПОРАНЕНІ «КІБОРГИ»

Був випадок, коли Петро допомагав артилерійському коректувальнику, до речі, колишньому прокурору, знищити ворожий танк на злітній смузі, який їм вдалося накрити.

На метеостанції Петро був десять днів, аж поки бойовики не підірвали другий поверх «Донецької фортеці». Вони вже збиралися відходити, коли з туману зі сторони противника з'явилися два силуети. Режисер так завішався озброєнням, що не міг підняти руки, щоб відкрити вогонь. Почав шукати автомат очима, але почув: «Не стріляйте! Слава Україні!» Це виходили два поранені «кіборги», в яких у кількох місцях були прострілені ноги, і вони йшли, спираючись один на одного.

Також за спогадами Петра, досить гаряче було і в Пісках, коли їх штурмував російський підрозділ морської піхоти. Він із товаришем з позивним «БТР» під вогнем вискакували на дорогу та майже півтори години закидували російських «морпіхів» ВОГами. В тому бою вони навіки «заспокоїли» чотирьох російських військових.

Із березня 2015 року Петро Святецький проходить службу в лавах 81-ї окремої аеромобільної бригади. Завдяки лідерським якостям він став головним сержантом взводу. Йому неодноразово доводилося організовувати оборону і командувати взводним опорним пунктом.

— Моя робота майже не змінилася, — розповідає Петро. — У режисера в підпорядкуванні чимала група людей (освітлювачі, звуковики, адміністратори тощо), він їм усім дає команди, куди йти і що робити. На війні я режисер свого взводу.

Валентин ШЕВЧЕНКО

«ДРУГА ВІЙНА «АФГАНЦЯ»

У строю одного з батальйонів 59-ї омпбр, котрі мужньо стоять на захисті суверенітету нашої Батьківщини, по-справжньому бойовий офіцер Олександр Пустовіт вирізняється стрункою поставою, хоча він крокує дорогами вже другої війни. Командування довірило йому вкрай відповідальну ратну справу — бойову підготовку особового складу частини.

В далекі 80-ті спецпризначенець старшина Сашко Пустовіт воював в опалених вогнем горах Афганістану. Його бойовий досвід кувався в розвідвиходах, у далекому від України Джелалабаді він вперше втрачав друзів.

Коли в Україну прийшла війна, вже старший лейтенант запасу Олександр Пустовіт серед перших став до лав Збройних Сил України. Командував ротою і вчив підлеглих найголовнішого — як виживати на війні.

Командування бригади високо цінує і ставить за приклад іншим офіцерам сумлінну службу заступника командира батальйону старшого лейтенанта Олександра Пустовіта.

Старший лейтенант Олександр Пустовіт

Справжній патріот готовий завжди прийти на допомогу своїм бойовим побратимам. Знавець своєї справи допомагає становленню інших воїнів. Своєю високою дисципліною, витримкою і наполегливістю він згуртовує військовий колектив. До його порад прислухоauються всі бійці.

З великою вдячністю і любов'ю Олександр Миколайович говорить про рідних — кохану дружину Олену Володимирівну, синів Олега, Ігоря та Сергія, сповнених тривоги за батька і чекають його щасливого повернення додому з перемогою. Жителі Вінниччини можуть гордитися своїм земляком.

Костянтин МІКУШИН

«ЛЕЙТЕНАНТ МАЄ БУТИ ГОТОВИМ ДО ВИКОНАННЯ СВОЇХ ОБОВ'ЯЗКІВ ІЗ ПЕРШОГО ДНЯ ОФІЦЕРСЬКОЇ СЛУЖБИ»

Незабаром військо поповнять молоді лейтенанти — випускники військових вишів 2016 року. Серед них, зокрема, випускники Військової академії м. Одеса

Голова Державної екзаменаційної комісії у Військовій академії (м. Одеса) командувач Високомобільних десантних військ Збройних Сил України генерал-майор Михайло Забродський перевіряє знання випускників

Цього тижня курсанти випускних курсів складали Державний іспит. Головою Державної екзаменаційної комісії в Одеській академії був командувач Високомобільних десантних військ Збройних Сил України генерал-майор Михайло Забродський.

У свою чергу газета «Народна армія» уважно слідкує, як активно, а головне — наскільки ефективно реформуються військові навчальні заклади. Напередодні державних іспитів курсантів випускних курсів наш кореспондент зустрівся з начальником Військової академії (м. Одеса) генерал-майором Олегом Гуляком.

— Товаришу генерал-майоре, аналіз ведення бойових дій на Донбасі наочно довів, що необхідно вносити корективи у навчальні програми підготовки майбутніх офіцерів, пристосовуючи їх до нинішніх реалій та викликів. Які висновки у цьому контексті зроблені командним і професорсько-викладацьким складом вишу, який ви очолюєте?

— У нашому навчальному закладі ведеться постійна робота над вдосконаленням та оптимізацією системи підготовки курсантів. Нині значно більше уваги приділяється практичній підготовці курсантів на полігонах. Якщо раніше на заняття в польових умовах відводилося близько 30 відсотків навчального часу, то нині — понад 50 відсотків. Торік курсанти факультету підготовки спеціалістів ВДВ брали участь майже у всіх бригадно-тактичних навчаннях, що проводилися на різних військових полігонах Збройних Сил України.

Виконано чималий обсяг робіт щодо вдосконалення навчальної бази. Приміром, у Центрі забезпечення навчального процесу створені нові навчальні класи, ділянки для ведення вогню укомплектовані радіокерованими мішенями. Окрім цього, створені директриси для стрільби, тактичні поля. Теж досить важливо, що нині в нашому розпорядженні є потужна база повітрянодесантної підготовки. У чому її унікальність? Вона включає в себе дві злітно-посадочні смуги для літаків, п'ять посадочних майданчиків для гелікоптерів, а також майданчики приземлення та приводнення. Своєю чергою це дає змогу проводити повітрянодесантну підготовку майбутніх офіцерів ВДВ, розвідки та спеціального призначення за всіма необхідними напрямами, зокрема і здійснення стрибків з парашутом на воду. Завдяки цьому торік курсанти здійснили стрибки з парашутом на майданчик приводнення, який знаходився на віддаленні від морського узбережжя на 1200 метрів, а глибина води складала декілька метрів.

Також на території нашого навчального закладу введено в експлуатацію новий навчальний клас кафедри ракетно-артилерійського озброєння, побудований сучасний спеціалізований зал для проведення занять з рукопашного бою. Тепер з вишу випускатимуться не просто, так би мовити, офіцери-фізкерівники, а інструктори з рукопашного бою, інструктори спеціальної, бойової армійської системи. Наш спеціалізований зал визначений базовим для підготовки військовослужбовців усіх установ, частин і з'єднань ЗС України. Наявність такого залу, сучасної бази повітрянодесантної підготовки дає змогу готуватися у виші не лише курсантам, а й офіцерам, сержантам та солдатам з військ, а отже й обмінюватися досвідом.

— Нині, зважаючи на ситуацію на Донбасі, у військах чекають на всебічно підготовлених офіцерів. Чи впевнені ви у професійності випускників одеської військової академії?

— У спілкуванні і з начальниками факультетів, і з начальниками кафедр я завжди наголошую на тому, що лейтенант має бути готовим до виконання покладених на нього обов'язків із першого дня офіцерської служби. А ще постійно нагадую, що навіть після його випуску ми, офіцери та працівники вишу, ще рік-два несемо за нього відповідальність. І в цей період його помилки та невдачі — це і наші помилки та невдачі. Тим, хто відповідає за якісне проведення навчального та виховного процесу, треба добре усвідомлювати, що ми готуємо не взвод або роту курсантів, а 30, 100 командирів взводів і начальників служб. Уміти влучно вести вогонь, водити бойову техніку — це для офіцера замало, він має володіти практичними навиками, вміти по-командирськи мислити та грамотно керувати підпорядкованим особовим складом. Адже ми готуємо саме командирів, а не кулеметників, стрільців, водіїв тощо. І головне їхнє призначення — командувати. А вже від того, як вони це роблять, напряму залежить успіх у бою та життя підлеглих. Як відомо, зайвих знань не буває, тому у військових вишах навчальна програма побудована у такий спосіб, аби курсант випускався добре освіченою та інтелектуально розвиненою людиною не лише в сенсі осягання військових дисциплін, а й гуманітарних і точних наук. Справжній офіцер повинен бути всебічно грамотним. Ми не стоїмо на місці, а впроваджуємо сучасні навчальні підходи, і, як свідчать відгуки про наших випускників, знаходимося на вірному шляху.

Начальник Військової академії (м. Одеса) генерал-майор Олег Гуляк

— У стінах вишу багато учасників антитерористичної операції на Сході України?

— Нині у нашому навчальному закладі навчається понад 200 курсантів, які під час проходження служби за контрактом безпосередньо брали участь в бойових діях на Донбасі. Їхній досвід є дуже цінним. На практичних заняттях вони часто виступають як інструктори.

Окрім цього, понад 50 відсотків офіцерів академії також виконували обов'язки в зоні АТО, обіймаючи там різноманітні командно-штабні посади. По приїзду звідти викладачі спочатку впродовж тижня-двох аналізують, так би мовити, компанують зібраний ними на Донбасі матеріал, а згодом в обов'язковому порядку проводять лекційні та семінарські заняття з командним, професорсько-викладацьким та курсантським складом, за підсумками яких представники навчального відділу вишу впроваджують отриману інформацію в життя у вигляді видання рекомендацій та методичних посібників для навчання курсантів.

Хочу також наголосити, що наші курсанти торік протягом трьох тижнів проходили стажування в зоні АТО. Майбутні начальники служб тилу та ракетно-артилерійського озброєння сиділи не за партами, а займалися в бойових умовах, застосовуючи на практиці те, чого навчилися у Військовій академії. Курсанти ремонтували та відновлювали підбиту ворогом техніку, артилерійські системи, розгортали польовий заправний пункт та польовий пункт харчування для бойових частин. Це була така практична робота, яка не вибачає помилок. Ці 20-річні юнаки виявили при цьому свої найкращі якості і гідно витримали цей складний іспит.

Велика користь і в тому, що під час перебування у відпустках або навіть проходження курсу лікування у Військово-медичному клінічному центрі Південного регіону наші випускники відвідують свою альма-матер і розповідають викладачам та курсантам про бойові будні на Донбасі. До слова, за два роки війни на Донбасі вісім випускників одеської вищої школи офіцерських кадрів були удостоєні звання Героя України. На превеликий жаль, троє з них — посмертно… На їхніх подвигах ми виховуємо майбутніх офіцерів. А їхній досвід участі в АТО застосовується в навчальних класах і на полігонах. Наприклад, розпочато підготовку позаштатних авіанавідників, постійно відпрацьовуються питання ведення рейдових дій, проводяться заняття з корегування вогнем артилерії. Це і є впровадження в навчальну програму досвіду АТО. Нововведень багато, але всі, зі зрозумілих причин, я перераховувати не можу. Окрім цього, до нас у колектив на викладацькі та командні посади прийшли чимало бойових офіцерів з військ, за плечима яких багато «гарячих» точок Донбасу. І свій бойовий досвід вони сьогодні передають курсантам.

РОЗПОЧАТО ПІДГОТОВКУ ПОЗАШТАТНИХ АВІАНАВІДНИКІВ, ВІДПРАЦЬОВУЮТЬСЯ ПИТАННЯ ВЕДЕННЯ РЕЙДОВИХ ДІЙ, ПРОВОДЯТЬСЯ ЗАНЯТТЯ З КОРЕГУВАННЯ ВОГНЕМ АРТИЛЕРІЇ. ЦЕ І Є ВПРОВАДЖЕННЯ В НАВЧАЛЬНУ ПРОГРАМУ ДОСВІДУ АТО

Вів бесіду В'ячеслав ДІОРДІЄВ

РОСІЙСЬКИЙ СЛІД У РАДІОЕЛЕКТРОННОМУ ПРОТИБОРСТВІ НА ДОНБАСІ

Високотехнологічний характер сучасних комплексів РЕБ, які активно застосовуються проти українських підрозділів, виключає можливість роботи на них «шахтарів та трактористів» з Донбасу

Як наочно демонструє досвід АТО, бойовики досить активно і наполегливо використовують у своєму протистоянні з українськими військами засоби радіотехнічної розвідки (РТР), а також досить професійно ведуть із силами АТО радіоелектронну боротьбу (РЕБ).

Новітній російський мобільний комплекс РЕБ «Леер-2»

Прикладів цієї «плідної діяльності» радіоелектронних «шахтарів та трактористів» на Донбасі вистачає. Українські війська неодноразово стикалися з її проявами в ході ведення бойових дій проти незаконних збройних формувань (НЗФ). Наприклад, під час боїв у районі Дебальцевого в січні-лютому 2015 року на радіоканалах та в радіомережах управління вогнем артилерії українських військ можна було неодноразово почути «запити» на відкриття вогню, які мали зовсім не українське походження і містили не ті координати, по яких було варто відкривати вогонь нашій артилерії (наприклад, координати населених пунктів або житлових кварталів, у кращому випадку — якогось пустиря або порожнього поля). Через це були відзначені випадки, коли українська артилерія відкривала вогонь по явно хибних цілях.

Більше того, під час боїв за Дебальцеве та околиці в українських командних радіомережах часто виникали перешкоди, які також мали штучне походження за своїми потужністю та спрямованістю. Було зрозуміло, що противник явно намагається за допомогою РЕБ ускладнити нашим військам виконання бойових завдань, зокрема завадити процесу бойового управління. А про історію з смс-повідомленнями, які раптово почали надходити на мобільні телефони українських військовиків у районі Дебальцевого і містили «спокусливі» пропозиції «кидати зброю» та їхати додому або здаватися в полон, годі й розповідати. Про ці випадки повідомлялося в багатьох вітчизняних ЗМІ.

Як бачимо, бойовики доволі активно використовують ефір у своїх цілях і роблять це досить успішно. В окремих випадках можна вести мову про створену ними систему РЕБ. Але звідки вона взялася в них на Донбасі?

Зрозуміло, що «мирні шахтарі та трактористи» навряд чи змогли би самостійно організувати таку систему, не кажучи вже про необхідність появи «якимось чином» у них відповідної апаратури. Високотехнологічний характер такого типу обладнання виключає можливість залучення до роботи на ньому малоосвічених та недостатньо обізнаних в цьому «фахівців».

Тож відповідь на це запитання, думаю, вже в багатьох не викликає сумнівів. А надто, якщо пригадати, звідки взялися на озброєнні бойовиків у великій кількості інші зразки озброєння та військового обладнання — танки, артилерія, також і реактивна, сучасне військове спорядження, міни, гранатомети, міномети та інші зразки військових «аксесуарів», тим більше іноді таких типів та модифікацій, які українські військові бачили тільки на малюнках або фотографіях. Звісно, в цьому випадку ми знову є свідками чергового прояву напруженої роботи путінського «воєнторгу».

Більше того, не викликає сумніву й те, що за пультами відповідного обладнання, яке «дивним чином» опинилося на Донбасі, сидять також зовсім не місцеві прихильники «руського міра», а їхні «старші товариші», які мають у кишенях паспорти із характерною двоголовою пташкою.

НА ДОНБАСІ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ «ТЕСТОВЕ ВИПРОБУВАННЯ» ЧИСЛЕННИХ ЗРАЗКІВ РОСІЙСЬКИХ ОВТ. НОВІТНІ ЗАСОБИ РЕБ НА ОЗБРОЄННІ НЗФ ЦЬОМУ ПІДТВЕРДЖЕННЯ

Звісно, все це «обладнання» та відповідні фахівці, які його обслуговують й так успішно застосовують у конфлікті на Донбасі, не прагнуть потрапити в камери журналістів, чи «засвітитися» в різних «інтернетах» та на шпальтах газет і журналів. Однак важко «сховати слона у кімнаті», якщо результати їхньої діяльності, а тим більше — пересування та розташування тим чи іншим шляхом — все одно потрапляють на очі місцевих мешканців або української розвідки. Так само, як було із ЗРК «Бук-М2», який бойовикам так й не вдалося сховати, в історії із ураженням малайзійського «Боїнга-777». Вуха цих «бійців ефіру» стирчать у багатьох місцях. Тож спробуємо розібратися, з якими «подарунками» ці непрохані «гості» завітали на український Донбас.

Найбільш часто в повідомленнях із зони АТО згадується новітній російський мобільний комплекс РЕБ «Леер-2». Він призначений для проведення радіорозвідки джерел радіовипромінювань, встановлення перешкод і радіопригнічення радіоелектронних засобів (РЕЗ) противника. Крім того, комплекс дозволяє створювати реальну перешкодову обстановку, імітувати роботу різних РЕЗ, а також здійснювати оцінювання електромагнітної обстановки при веденні бойових дій. Екіпаж мобільного комплексу РЕБ «Леер-2» становлять дві особи: водій і оператор. Швидкість руху по шосе — до 140 км/год. (зазвичай, монтується на шасі бронеавтомобіля «Тигр» із високою прохідністю). З 2013 року виробляється серійно і постачається у збройні сили Російської Федерації (переважно в частини та підрозділи ВДВ).

Для використання бойовиками в зоні АТО цей комплекс, безсумнівно, достатньо добре підходить (і зовсім не випадково там з'явився). Адже він готується до роботи за короткий час, монтується на високомобільній транспортній базі (через що має добрі маневрені можливості), добре маскується і для обслуговування не потребує великої кількості персоналу.

Окрім цієї «новинки», на Донбасі було помічено й інший новітній комплекс РЕБ російського походження. Мається на увазі **мобільний комплекс РЕБ сімейства «Красуха»** (існують два типи — «Красуха-2» та «Красуха-4», що відрізняються елементною базою та шасі, на якому монтується комплекс, а також кількістю машин у комплексі — «двійка» виконана на аналоговій базі, «четвірка» — на цифровій).

Як бачимо, цей комплекс, як й «Леер-2», є мобільним. Його призначення полягає у прикритті командних пунктів, угруповань військ, засобів ППО, важливих промислових і адміністративно-політичних об'єктів. Комплекс аналізує тип сигналу і впливає на РЛС противника шляхом випромінювання перешкод високої інтенсивності та щільності. Він здатний здійснювати пригнічення супутників-шпигунів, наземних радарів і авіаційних систем.

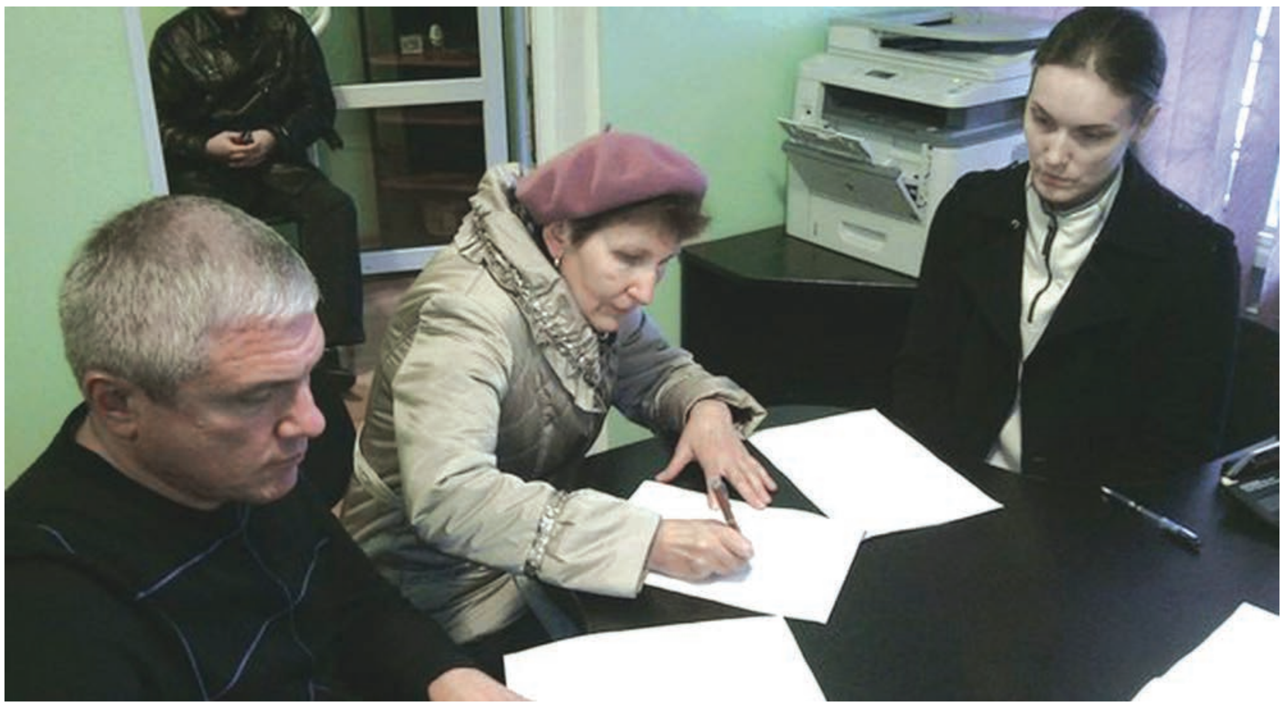
Водночас він має одну особливість, через яку, мабуть, і з'явився саме на Донбасі. Звісно, технічні характеристики комплексів типу «Красуха» засекречені. Однак у повідомленнях російських ЗМІ стверджується, що можливості станції активних перешкод цього комплексу дозволяють йому ефективно боротися з усіма сучасними радіолокаційними станціями. Більше того, цілком імовірно, що його поява саме на Донбасі обумовлена деякими даними, що комплекс РЕБ «Красуха-4» здатний «глушити» не тільки сигнал радіолокаційних станцій супротивника, а й радіоканали управління безпілотними літальними апаратами (БПЛА). Адже добре відомо, що українські війська завдяки зусиллям волонтерів та «Укроборонпрому» почали масово використовувати в АТО саме БПЛА. Ось заради протидії їм і з'явилася на Донбасі російська «Красуха».

Окрім вище зазначених засобів РЕБ, неодноразово згадується також **автоматизована станція перешкод Р-330Ж «Житель»** також російського виробництва (про її появу в Луганській області повідомляв улітку минулого року Павло Снегирьов, представник громадської організації «Права справа»). Ця станція призначена для виявлення, пеленгування і радіопригнічення мобільних станцій систем рухомого супутникового зв'язку типу Inmarsat і Iridium, виявлення, пеленгування і радіопригнічення базових станцій систем стільникового зв'язку стандарту GSM 1900, а також радіопригнічення навігаційної апаратури споживачів систем супутникового зв'язку NAVSTAR (GPS).

Станція може працювати як в автономному режимі, так і у зв'язаній парі. Вона здатна повністю заглушити вищеназвані типи сигналів в радіусі 20–30 кілометрів. Цікаво, що поява та виявлення роботи цієї станції на Луганщині (в районі селища Щастя) було здійснено після того, як на цій території повністю «завис» мобільний зв'язок.

Загалом сьогодні вже у багатьох фахівців не викликає сумніву те, що на окупованих територіях Донбасу російським військово-політичним керівництвом здійснюється так зване «тестове випробування» численних зразків озброєння та військової техніки. Поява на озброєнні НЗФ новітніх засобів РЕБ російського походження лише підтверджує це.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Надання допомоги сім'ям загиблих учасників АТО

ЗАГИБЛИМ БІЛОЦЕРКІВЦЯМ ПРИСВОЇЛИ ЗВАННЯ «ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН МІСТА»,

або Як у Білій Церкві турбуються про учасників АТО

З червня минулого року в Білій Церкві рішенням міської ради започаткована ініціатива під назвою «Єдине вікно пільговика». Учасникам АТО, як в іншому й решті пільговиків, більше не треба витрачати час на оформлення пільг у комунальних службах — достатньо подати документи про набуття статусу учасника бойових дій до управління соціального захисту населення, решту зроблять працівники управління.

— Наші фахівці відсканують подані документи і надішлють їх до організацій, що надають житлово-комунальні послуги. Причому відлік надання пільг розпочнеться з дати подання документів до соціальної служби, — розповіла заступник начальника управління соціального захисту населення м. Біла Церква Тетяна Велігорська. — Як показала практика, це дуже зручно для громадян. А ще в такий спосіб у нашому місті взагалі ліквідована така проблема, як розбіжності в даті надання пільг на послуги.

Наступним кроком керівництва Білої Церкви стала підтримка вдів тих бійців, що загинули в АТО.

— Мені здається, це несправедливо, що згідно з чинним законодавством учасникам бойових дій надають 75 відсотків компенсації на послуги ЖКГ, а членам сімей загиблих — лише 50 відсотків, та й те за певних умов, — розповів керуючий справами виконавчого комітету Білоцерківської міської ради Микола Антонюк. — Тому на сесії міської ради ми прийняли рішення: всім загиблим у зоні АТО присвоїти звання «Почесний громадянин міста Біла Церква» посмертно. А відповідно до положення про цей статус ми змогли компенсувати сім'ям цю різницю з міського бюджету.

Серед інших ініціатив Білоцерківської міськради — звільнення мобілізованих від батьківської плати за дитячий садок.

— Згідно із законом батьки вносять 60 відсотків вартості харчування дітей у дошкільних закладах. Учасники бойових дій від такої плати звільняються. Якщо ж взяти до уваги, що сума у 200 гривень для молодої сім'ї є відчутною, то з 1 січня цього року ми надали можливість користуватися пільгою по батьківській платі також тим військовим, які мобілізовані, але ще не мають статусу УБД. Адже в більшості випадків вони отримають такі посвідчення щонайменше через півроку, а то й через рік перебування на Сході держави, — продовжує Микола Антонюк. — Тому відтепер для нас достатньо довідки командира військової частини про те, що боєць перебуває в зоні АТО, а вказану суму ми сплатимо з місцевого бюджету.

Окреме питання — придбання житла для членів сімей загиблих в антитерористичній операції та інвалідів I-II групи, що отримали інвалідність у ході проведення АТО та потребують поліпшення житлових умов.

— Протягом 2015 року в Білій Церкві було придбано 19 квартир для цієї категорії городян. Ключі від ще двох вручено в Білоцерківському районі. Таким чином ми забезпечили житлом усіх, кого належало, за винятком сім'ї підполковника Олександра Шкурка, — говорить Микола Антонюк. — Він служив у 72-й окремій механізованій бригаді, брав участь у боях. У липні 2014 року був важко поранений, потрапив у полон, а 6 серпня того ж року бойовики його розстріляли. Відтоді рідні та близькі шукали могилу загиблого, й тільки на початку грудня їм вдалося повернути тіло Олександра Вікторовича на рідну землю. Незабаром буде придбана квартира і для цієї сім'ї.

За словами керуючого справами виконкому, до квартирного питання місцева влада ставиться так, щоб максимально задовольнити побажання громадян.

— Наприклад, один загиблий свого часу розвівся з першою дружиною, а з другою жив у цивільному шлюбі. Але діти були від обох жінок, і кожна з них потребувала поліпшення житлових умов. Та жодна офіційно не була членом сім'ї загиблого. Ми обговорили цю ситуацію й вирішили придбати дві однокімнатні квартири саме для дітей із відповідним оформленням, — розповідає Микола Антонюк.

— Частина закуповувалась на первинному ринку, частина — на вторинному. Але через високу вартість, яка перевищувала встановлену державою норму, квартири на первинному ринку були придбані у так званому «чорновому» варіанті, тобто без оздоблювальних робіт та встановлення сантехніки. Іншого варіанта ми собі дозволити не могли, бо старалися забезпечити людей житлом передусім із дотриманням квадратури приміщень, — розповідає Микола Антонюк. — Водночас практично відразу ми прийняли рішення про виділення кожній родині, для якої придбали житло, а також сім'ям, для яких квартири не купувались, бо вони були забезпечені житлом, по 45 тисяч з міського бюджету на ремонт житла. Перед Новим роком усі люди отримали ці кошти.

ПРОТЯГОМ 2015 РОКУ В БІЛІЙ ЦЕРКВІ БУЛО ПРИДБАНО 19 КВАРТИР ЧЛЕНАМ СІМЕЙ ЗАГИБЛИХ В АТО ТА ІНВАЛІДАМ I-II ГРУПИ

Крім того, за рахунок міського бюджету встановлені пам'ятники на могилах загиблих, які поховані в місті Біла Церква. В нас з'явилася Алея слави і, на жаль, там уже 10 могил.

Міська влада Білої Церкви намагається дотримуватись тих обіцянок, які давала учасникам АТО щодо їхнього соціального захисту.

— Це ж усі наші хлопці, ми знаємо їх і шануємо, — говорить Микола Антонюк, — тому ставитися по-іншому просто не маємо права. Це принципова позиція нашого мера Геннадія Дикого.

Роман ТУРОВЕЦЬ

РОДИНА ЗАГИБЛОГО УЧАСНИКА АТО ВАСИЛЯ ГАЛЯСА ДОЧЕКАЛАСЯ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ

Допомогла «гаряча» лінія Генерального штабу ЗС України

У січні цього року Тамара Василівна, мати сержанта 54-ї окремої механізованої бригади Василя Галяса та його батько Григорій Іванович уперше отримали надбавки до пенсії за загиблого сина. На оформлення необхідних документів знадобилося близько півроку. Незабаром їм вручать й орден «За мужність» III ступеня — у січні був підписаний Указ Президента України про посмертне нагородження Василя.

…Тамара Василівна лише плаче, а Григорій Іванович у свої 79 років, як то кажуть, ледве ноги тягає. Якби не рідна сестра матері Василя Лідія Насікова, то навряд чи старенькім вдалося б отримати соціальні виплати, статус і нагороду. Сільським мешканцям похилого віку відшукати військову частину, яка воює та переїжджає з місця на місце, зв'язатися з командирами, які змінюються, та з військкоматами досить складно.

Василь Галяс народився 14 грудня 1967 року на Поділлі. В рідному селі його згадують з повагою. Два роки він відслужив у Афганістані, потім працював на водоканалі, згодом на сільськогосподарському підприємстві. Боронити Україну від російсько-терористичних військ пішов добровольцем 29 січня 2015 року. У зоні АТО побував двічі, а загинув на Спаса — 19 серпня 2015 року, під містечком Попасна Луганської області. Тоді «КрАЗ» із саперами, що поверталися із завдання, підірвався на фугасі. Василю було 47 років.

Загиблого героя зустрічали в рідному селі на колінах і ховали, як кажуть, усім миром.

У сільській школі з ініціативи директора Михайла Слободянюка повісили меморіальну дошку та облаштували тематичний куточок пам'яті Василя Галяса.

За рішенням Вінницької обласної ради, сім'ї було виділено матеріальну допомогу з бюджету області. «Вистачить на пам'ятник та облаштування могили синові», — зітхає знесилена горем і нелегким життям жінка.

Лідії Насіковій, тітці загиблого, нелегко пригадувати ці трагічні дні:

— Тамару Василівну, вона ж з паличкою ходить, ледве дотягнула на кладовище. Від домовини не відходила, і все питала, навіщо він пішов на ту кляту війну. Василь і зараз старенькій сниться… А побратими, які приїхали прощатися з ним, казали: «Спасибі вам за Васю, з ним можна було і в вогонь, і в воду».

Потім Лідія Насікова допомагала сестрі писати листи через військкомат до військової частини. Минув місяць, другий, але відповіді не було.

— У листопаді одна з солдатських матерів порадила мені звернутися на «Гарячу» лінію Генерального штабу за телефоном (044) 454–44–51. Відповів Олександр Зварко. Щоб побільше таких людей було, як він! Дякуємо йому. За його допомогою вже на початку грудня ми отримали всі необхідні документи, — розповіла жінка.

— Батьки Василя направляли листи на адресу військової частини, але переміщення новоствореної військової частини, яка виконувала бойові завдання в районах проведення АТО, а потім виходила для відновлення боєздатності, проведення злагодження та інших заходів, призвели до того, що листи доходили до командування з певною затримкою, — розповів підполковник Олександр Зварко, який опікувався цим запитом. — Добре, що Лідія Миколаївна не склала руки в довготривалому очікуванні та звернулася до нас.

Звичайно, механізм соціального захисту військовослужбовців та їхніх родин потребує подальшого вдосконалення, інколи «пробуксовує» бюрократична машина, але, як бачимо, коли перед вами закриті одні двері, просто варто постукати в інші.

Руслан СЕМЕНЮК

ДЕМОБІЛІЗАЦІЮ «ЧЕТВЕРТОЇ ХВИЛІ»

ЗАПЛАНОВАНО НА КІНЕЦЬ БЕРЕЗНЯ — ПОЧАТОК КВІТНЯ

Питання, що найчастіше порушувалося під час чергової інтернет-конференції, стосувалося термінів звільнення військовослужбовців, призваних за мобілізацією рік тому

Про звільнення мобілізованих у січні–березні 2015 року буде оголошено указом Президента України

Нещодавно в Міністерстві оборони України вдруге відбулася інтернет-конференція, під час якої фахівці Департаменту фінансів, Юридичного департаменту Міністерства оборони України, відділу правового забезпечення Генерального штабу ЗС України, Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу ЗС України, а також Головного квартирно-експлуатаційного управління ЗС України в онлайн-режимі відповіли на запитання, що найбільш турбують військовослужбовців Збройних Сил України та членів їхніх сімей.

Більшість запитань від військовослужбовців стосувалися терміну проведення демобілізації четвертої хвилі, грошового забезпечення, проходження служби військовослужбовцями за контрактом, вирішення проблеми безквартир'я тощо.

— Коли розпочнеться демобілізація «четвертої хвилі»?

— Проведення демобілізації планується у квітні, можливо, з кінця березня поточного року, після відповідного указу Президента України.

— Чи планується виплата компенсацій контрактникам за піднайом житла?

— У Міністерстві оборони України опрацьовані в ініціативному порядку зміни до Закону України «Про соціальний захист військовослужбовців та членів їх сімей», які у випадку ухвалення дозволять передбачати відповідні фінансові ресурси на виплату компенсації військовослужбовцям-контрактникам за піднайом житла.

— Яке грошове утримання солдата, призваного за мобілізацією, та яка доплата за участь в АТО?

— Відразу після мобілізації, під час перебування на полігоні (в навчальному центрі) розмір грошового забезпечення становитиме від 6000 грн. Після проходження підготовки і призначення на посади в бойові підрозділи — від 7000 грн (мінімальне грошове утримання стрільця, ІІ-й тарифний розряд).

Розмір винагороди становитиме: на лінії бойового зіткнення на глибину ротних опорних пунктів — 4200 грн на місяць, в решті місць дислокації в зоні АТО — 1200 грн/міс пропорційно дням фактичного перебування в зоні проведення антитерористичної операції.

— Які плани в керівництва відомства щодо вирішення проблеми безквартир'я у війську на 2016 рік?

— На 2016 рік у Державному бюджеті передбачено 687 млн грн на будівництво, закупівлю житла, виплату компенсації за неотримане житло. 264 млн грн з них передбачено на виплату компенсації за піднайом житла, 4,5 млн грн — за оренду житла. Для вирішення питання щодо тимчасового розміщення в гуртожитках необхідно звернутися до командування гарнізону, квартирно-експлуатаційних органів.

— Як вирішити питання щодо зняття статусу службової квартири?

— Забезпечення житлом військовослужбовців ЗС України відбувається відповідно до наказу МО України №737 від 30.11.2011 зі змінами. Відповідно до окремого рішення Міністра оборони України житловими комісіями військових частин розглядаються питання щодо зняття статусу службової квартири тільки для тих військовослужбовців, які звільнені в запас або відставку.

— Назвіть перелік речового майна, яке необхідно здавати під час демобілізації, та нормативний документ, який регламентує цей перелік.

НА 2016 РІК У ДЕРЖАВНОМУ БЮДЖЕТІ ПЕРЕДБАЧЕНО 687 МЛН ГРН НА БУДІВНИЦТВО, ЗАКУПІВЛЮ ЖИТЛА, ВИПЛАТУ КОМПЕНСАЦІЇ ЗА НЕОТРИМАНЕ ЖИТЛО

— Згідно з Постановою КМУ від 28.10.2004 року №1444 «Про речове забезпечення військовослужбовців Збройних Сил та інших військових формувань» (із змінами) під час демобілізації військовослужбовець повинен здати інвентарні предмети речового майна, зокрема флягу, казанок, плащ-намет, засоби індивідуального захисту (шолом, бронежилет), речовий мішок, мішок спальний, каремат, постільні предмети тощо.

— Чи мають підстави окремі посадовці вимагати кошти за отримання нагрудного знака «Учасник АТО»?

— Вимога щодо сплати коштів за отримання цього нагрудного знака є безпідставною. Заохочення учасників АТО цією відзнакою здійснюється відповідно до наказу Генерального штабу Збройних Сил України від 20.03.2015 року №104 «Про затвердження заохочувальної відзнаки начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України нагрудного знаку «Учасник АТО».

— Термін мого контракту незабаром закінчиться. Я не бажаю підписувати наступний, чи маю право звільнитися?

— Відповідно до статті 23 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», в разі настання особливого періоду для військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом, дія контракту продовжується понад встановлені строки на період до оголошення демобілізації, крім випадків, визначених частиною восьмою статті 26 цього Закону: за станом здоров'я, через сімейні обставини, за скороченням штатів, через службову невідповідність, у зв'язку з обвинувальним вироком суду, у зв'язку з систематичним невиконанням умов контракту військовослужбовцем та якщо військовослужбовець — жінка, яка має дитину віком до 18 років.

— До кого необхідно звертатися в разі невиплати коштів під час демобілізації і який розмір виплат?

— З письмовою заявою до командира військової частини особисто, або направити рекомендованим листом. У разі відмови — звернутися до старшого начальника. Також можете звернутися на «гарячу» лінію Міністерства оборони України (**0–800-50–04–42**) або Департаменту фінансів МО України (**(044) 271–12–57**). Розмір грошової допомоги під час демобілізації становить 4 відсотки від місячного грошового забезпечення військовослужбовця (без винагороди 60%) за кожний повний місяць служби.

ПІД ЧАС ДЕМОБІЛІЗАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ПОВИНЕН ЗДАТИ ІНВЕНТАРНІ РЕЧІ, ЗОКРЕМА ФЛЯГУ, КАЗАНОК, ПЛАЩ-НАМЕТ ТОЩО

— Чому ще до офіційного оголошення про чергову хвилю мобілізації військкомати надсилають повістки військовозобов'язаним для проходження медогляду?

— На даний час військові комісаріати здійснюють планову роботу з уточнення військового обліку громадян. З цією метою військовозобов'язані можуть бути викликані до військового комісаріату для уточнення облікових даних, проведення медичних оглядів з метою визначення придатності до військової служби.

— Якщо невелика частина особового складу виконує завдання в зоні АТО, а військова частина загалом тимчасово перебуває на полігоні, чи має право особовий склад на отримання грошової винагороди за участь в АТО?

— Так, має право. Рішення про зарахування особового складу до сил та засобів АТО приймає керівник АТО. Рішення може стосуватися як усієї військової частини, так і певного її підрозділу або конкретного особового складу.

— Свого часу під час призову на строкову службу та проходження військово-лікарської комісії був визнаний «обмежено придатним» до військової служби. Чи можливо в нинішніх умовах потрапити на військову службу за контрактом?

— Вам потрібно звернутися до військового комісаріату за місцем проживання та пройти медичну комісію. У разі визнання вас придатним за станом здоров'я до військової служби, ви маєте право укласти контракт на військову службу.

Роман ТУРОВЕЦЬ

Модернізований вертоліт армійської авіації ЗС України Мі-8 під час льотних випробувань на базі ДП «АВІАКОН»

МОДЕРНІЗОВАНИМ «Мі» «СТІНГЕРИ» ВЖЕ НЕ ЗАГРОЗА

Завдяки добрій славі колективу ДП «АВІАКОН» невеличке місто Конотоп добре відоме в понад 40-ка країнах світу

З початком проведення АТО на Сході України на Державному підприємстві «Конотопський авіаремонтний завод «АВІАКОН» 60 відсотків обсягів виробництва підприємства займає виконання державного замовлення на ремонт та модернізацію вертольотів. До початку агресії проти нашої держави левова частка у портфелі замовлень підприємства була іноземною. Позиції на міжнародних ринках «АВІАКОНу» досить міцні. Але агресія ворога проти нашої держави внесла корективи в організацію виробництва вітчизняних підприємств «оборонки». Збройні Сили України потребували і потребують модернізованих бойових і транспортних вертольотів Мі-24 та Мі-8. ТВО директора «АВІАКОНу» Володимир Ткаченко припускає, що в цьому році держзамовлення буде ще більшим, ніж торік.

НА МОДЕРНІЗОВАНІ МІ-24 ВСТАНОВЛЮЮТЬСЯ СИСТЕМИ ОПТИКО-ЕЛЕКТРОННОГО ПРИДУШЕННЯ, ЯКІ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ЕФЕКТИВНИЙ ЗАХИСТ ВЕРТОЛЬОТА ВІД КЕРОВАНИХ РАКЕТ «STINGER», «ІГЛА», «SIDEWINDER»

Завод «АВІАКОН» за своїми виробничими та технологічними можливостями є унікальним підприємством, яке забезпечує капітально-відновний ремонт будь-якої складності, модернізацію вертольотів сімейства «Мі» всіх типів та модифікацій. До речі, вертольоти сімейства «Мі» експлуатуються у понад 80-ти країнах світу. Завдяки якісному ремонту та вдалій модернізації вертольотів про місто Конотоп знають у понад 40-ка країнах світу. Піком виробництва на Конотопському авіаремонтному заводі тривалий час вважалася середина 80-х років, коли тут за місяць ремонтували по 10–12 Мі-24, 4–5 Мі-6. Ще паралельно освоювали ремонт інших модифікацій вертольотів. Найбільше техніки на ремонт тоді надходило з Афганістану та груп радянських військ у Європі. Нині у конотопців теж особливо напружені будні.

Володимир Ткаченко розповів, що завод ще з 90-х років освоює власне виробництво необхідних комплектуючих для вертольотів. Нині на заводі виробляють близько п'яти тисяч різноманітних деталей, які використовуються під час ремонту і модернізації вертолітної техніки. Деякі системи і агрегати виробляються на інших вітчизняних підприємствах.

60 ВІДСОТКІВ ОБСЯГІВ ВИРОБНИЦТВА ПІДПРИЄМСТВА ЗАЙМАЄ ВИКОНАННЯ ДЕРЖАВНОГО ЗАМОВЛЕННЯ НА РЕМОНТ ТА МОДЕРНІЗАЦІЮ ВЕРТОЛЬОТІВ

На відновлені та модернізовані Мі-8 та Мі-24 «авіаконівці» нині встановлюють оглядово-прицільну оптико-електронну систему, яка забезпечує бачення закабінного простору, пошук, виявлення, ідентифікацію та автосупровід об'єктів і цілей, вимірює дальність лазерним далекоміром.

Кабіна льотчика й оператора Мі-8 та Мі-24 обладнана багатофункціональними індикаторами, які відображають картографічну, пілотажно-навігаційну, метеорологічну і відеоінформацію. Крім цього, члени екіпажу забезпечуються окулярами нічного бачення 3-го покоління, які встановлюються на авіаційні шоломи. Вони працюють від автономного або від стандартного бортового живлення. При цьому все світлотехнічне обладнання вертольота адаптоване до окулярів.

На Мі-24 до всього встановлюються й системи оптико-електронного придушення, які забезпечують ефективний захист вертольота від керованих ракет з інфрачервоними головками самонаведення («Stinger», «Ігла», «Sidewinder»). Крім цього, аналоговий прицільний комплекс пілота замінено на сучасний цифровий — АСП-17ВПМ, який значно підвищує точність авіаційного озброєння. Також, в модернізованих бойових вертольотів армійської авіації за допомогою лазерної системи формується прицільна марка (ЛСФПМ). Вона дозволяє застосовувати некеровані засоби озброєння вертольота в нічних умовах з використанням приладів нічного бачення. Використання цифрового комплексу АСП-17ВПМ в поєднанні з ЛСФПМ забезпечує застосування всіх видів авіаційного озброєння у будь-який час доби.

«АВІАКОН» має добрі перспективи для розширення міжнародної кооперації з підприємствами багатьох країн Європи, що відкриває нові горизонти розвитку авіабудування України. Зважаючи на потенціал вітчизняної авіаційної промисловості, вона може стати локомотивом економіки держави.

Микола ФЕДОРКІВ

ДОВІДКА «НА»

Історія ДП «Конотопський авіаремонтний завод «АВІАКОН» бере початок з 1931 року, коли у складі 18-ї авіабригади Українського військового округу в Запоріжжі були сформовані авіаційні майстерні.

Двигуни типу НК-12, освоєння ремонту яких підприємство почало у 1959 році, встановлювали на стратегічних бомбардувальниках Ту-114 та транспортних літаках Ан-22. Серед існуючих тоді турбогвинтових двигунів НК-12 був найскладнішим. Він розвивав потужність у 15 тисяч кінських сил, коли закордонні аналоги ледь досягали 10-ти тисяч.

З 1964 року на «АВІАКОНі» розпочалося освоєння ремонту вертольотів сімейства «Мі». Зокрема, першим таким зразком для заводу став Мі-6. Слід зазначити, що протягом 12 років з моменту випуску (1957 р.) важкого транспортного вертольота Мі-6 у світі не було вертольота, який би перевершив його за вантажопідйомністю на максимальну висоту. У перші роки освоєння машини було встановлено 12 світових рекордів.

У 1976-му конотопські заводчани освоїли капітальний ремонт Мі-24. У період війни в Афганістані й до 1992 року з цехів заводу вийшли понад 2300 одиниць бойових вертольотів.

У 1989 році розпочали ремонт найбільшого у світі вертольота Мі-26. Після проголошення незалежності України на «АВІАКОНі» продовжилося освоєння ремонту уславленого сімейства «Мі». Зокрема, в 1992 році — Мі-8/17, у 1993 — Мі-2.

У вересні поточного року ДП «Конотопський авіаремонтний завод «АВІАКОН» виповнюється 85 років.

Вертольоти на завершальному етапі відновлення та модернізації в збиральному цеху ДП «Конотопський авіаремонтний завод «АВІАКОН»

ОВТ УКРАЇНСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА НА ЗОВНІШНІХ РИНКАХ СТАЮТЬ ВСЕ ПОПУЛЯРНІШИМИ,

БО ВОНИ ПРОХОДЯТЬ ВИПРОБУВАННЯ НЕ НА ПОЛІГОНАХ, А В ЖОРСТОКИХ БОЙОВИХ УМОВАХ

Для переходу підприємств «оборонки» на виробництво продукції за стандартами НАТО необхідно інвестувати близько 21 мільярда гривень

Наприкінці минулого року Україна і Королівство Таїланд уклали договір щодо спільного виробництва бронемашин сімейства БТР-3 на території Таїланду

У першому інвестиційному заході «Український форум з оборони і безпеки», який проводився в Києві під патронатом Міністерства оборони України та Державного концерну «Укроборонпром», взяли участь понад 500 учасників — керівники ТОП-100 українських і міжнародних компаній у сфері оборони та безпеки, виробники продукції у сфері оборонної промисловості, інвестори, представники міжнародних фінансових корпорацій, а також посольств іноземних держав. Захід був покликаний привернути увагу міжнародного бізнесу до потенціалу ринку оборони та безпеки нашої держави, залучити в цей сектор іноземні інвестиції. Слід зазначити, що його відвідало й вище керівництво компаній з 35-ти країн світу, зокрема Boeing, Airbus, Thales International, Microsoft Corp., PCO SA, Sagem Defense Securite, Elbit Systems, Caterpillar Inc, Renault Trucks Defense, Honeywell Defense and Space Int., Orbital ATK, STC Delta тощо. Тобто можна стверджувати, що Європа та США зацікавлені в інвестиціях та розвитку українського ОПК.

Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов наголосив, що розбудова та зміцнення сектору національної безпеки та оборони — основа збереження України та забезпечення демократичного вільного розвитку нашої держави.

— Саме перехід на стандарти НАТО, побудова сектору безпеки і оборони, який відповідає найкращим зразкам провідних європейських країн і країн Альянсу, — це ті завдання, які ми намагаємося втілити, незважаючи на те, що колосальний ресурс країни відволікається для протистояння агресору, — сказав Олександр Турчинов.

При цьому він зазначив, що відповідно до Стратегії національної безпеки, «другий рік поспіль 5% ВВП скеровується на забезпечення безпеки і оборони нашої країни».

Розвиток оборонно-промислового потенціалу нашої країни, на думку Секретаря РНБО України, є одним зі стратегічних напрямів реформування безпеково-оборонного сектору країни.

— На моє переконання, є хибною позиція деяких європейських політиків, що не можна дратувати агресора. Цей «мюнхенський синдром», який продовжує жити, на превеликий жаль, і сьогодні, призвів до того, що ми не маємо ефективної військово-технічної співпраці з нашими стратегічними партнерами, — зазначив Олександр Турчинов. — Саме тому нашим пріоритетом став розвиток оборонно-промислового комплексу. Це дуже широкий спектр напрямків діяльності, починаючи зі стрілецької зброї до виробництва потужної бронетанкової техніки, авіації і ракетної зброї тощо.

Олександр Турчинов наголосив, що влада дбає про розвиток не лише вітчизняного ОПК, а й державно-приватного партнерства, приватних підприємств у цьому напрямку. Він також заявив, що зброя і військова техніка, що виробляються в Україні, є конкурентними на зовнішніх ринках і привертають дедалі більшу увагу потенційних іноземних покупців ОВТ, оскільки проходять випробування не на полігонах, а в жорстоких бойових умовах.

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак у вступному слові на форумі зазначив, що спільно з іноземними експертами та радниками при Міністерстві оборони та Збройних Сил України опрацьовано основні положення щодо реформування Міністерства оборони і Генерального штабу за стандартами НАТО. Підготовлено дорожню карту реалізації цих реформ.

«ДРУГИЙ РІК ПОСПІЛЬ 5% ВВП СКЕРОВУЄТЬСЯ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ НАШОЇ КРАЇНИ»

— Ми плануємо за п’ять років завершити реформування Збройних Сил України, — зазначив керівник оборонного відомства.

Генерал армії України Степан Полторак проінформував, що торік для війська вдалося придбати більше 4700 одиниць нової та модернізованої військової техніки, 34 тисячі одиниць техніки відремонтовано.

Своєю чергою генеральний директор ДК «Укроборонпром» Роман Романов заявив, що для переходу підприємств «оборонки» на виробництво продукції за стандартами НАТО необхідно інвестувати близько 21 мільярда гривень.

— Ця сума сформульована на основі перспективних запитів Міністерства оборони. Тобто Міністерство оборони сформулювало ідеальну картинку тієї техніки і озброєння, яке їм необхідне, — зазначив він.

За словами Романа Романова, гроші, зокрема, потрібні на придбання нового обладнання і модернізацію парку виробничих верстатів, зношеність яких становить 70–80%. Водночас він зауважив, що 2015 року сума укладених експортних контрактів підприємств «Укроборонпрому» становила понад 1,3 млрд доларів. Прибуток від реалізації продукції підприємств вітчизняної оборонки торік становив близько 20 млрд грн, з них за контрактами МО України — 7 млрд грн.

Звертаючись до іноземних інвесторів, гендиректор концерну зазначив, що «залізна завіса», яка відділяла українську «оборонку» від більшої частини світу упродовж 25 років, впала, і сьогодні вітчизняний ОПК інтегрується у світовий ринок.

2015 РОКУ СУМА УКЛАДЕНИХ ЕКСПОРТНИХ КОНТРАКТІВ ПІДПРИЄМСТВ «УКРОБОРОНПРОМУ» СТАНОВИЛА ПОНАД 1,3 МЛРД ДОЛАРІВ. ПОТУЖНОСТІ ОБОРОННОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ ЗНАЧНО ПЕРЕВИЩУЮТЬ ПОТРЕБИ ВНУТРІШНЬОГО РИНКУ І ПОТОЧНОГО ЕКСПОРТУ

Роман Романов також наголосив, що потужності оборонного комплексу України значно перевищують потреби внутрішнього ринку і поточного експорту: «Наявність величезної кількості виробничих площ, устаткування дослідного і конструкторського потенціалу, які задіяні на 30%, дає підстави говорити про перспективи створення на базі виробничих майданчиків концерну технопарків і кластерів у класичному для світової економіки розумінні».

Є всі підстави сподіватися, що «Український форум з оборони і безпеки» стане тим рушієм, який підштовхне закордонні компанії та корпорації інвестувати в український ОПК. Крім того, він відкриває нові технологічні обрії для наших підприємств і за допомогою західних партнерів дозволить отримати нашому війську ОВТ за стандартами НАТО.

Микола ФЕДОРКІВ

НА РЕАБІЛІТАЦІЮ — ДО ІРПЕНЯ

Тут лікують бійців з пошкодженнями нервової системи, опорно-рухового апарату, з пораненнями кінцівок і голови

Гордість клініки — канадська система інтерактивної реабілітації IREX, яка дає можливість розробити моторику пошкоджених кінцівок, опорно-руховий апарат

Що відбулося з ним 16 грудня 2015 року, боєць 44-ї артилерійської бригади Дмитро Порчук не осягне й досі.

— Ми переїжджали з позиції на позицію, зі Старобільська на нове місце. Вдень прийшов начальник штабу бригади, сказав: «Хлопці, збирайтеся, вас перекидають під Донецьк». Під вечір вирушили. Їхали, в дорозі куняли... Отямився я в київському госпіталі аж на початку січня. Що було зі мною, де я був весь цей час, не пам'ятаю, — говорить Дмитро. — У мене перебиті ноги, рука, поранення в живіт, у голову, в обличчя. Лікарі казали, що, напевно, це був підрив на міні. Потім з нейрохірургії мене перевели у травматологію, де я ще місяць пролежав. І ось зовсім недавно направили до Ірпеня на реабілітацію. Я тут лише кілька днів. Принаймні побутові умови мені подобаються — палати на двох, телевізор, добре харчування.

У сусідній палаті лікується артилерист 55-ї бригади Олексій Ахметьянов. У нього було поранення в руку.

— Після операції думав, що пальці вже діяти не будуть, проте зараз можу ними ворушити, брати предмети, — говорить Олексій. — Після госпітальних палат тут майже курорт. Одне повітря чого варте, спиш, як дитя. Скоро, напевно, піду на виписку.

Поранених сюди, у клініку реабілітації Ірпінського госпіталю, направляють звідусіль. Нині основне завдання клініки — реабілітація військовослужбовців, які брали участь в АТО. Тут лікують поранених з ушкодженнями нервової системи, опорно-рухового апарату, з пораненнями кінцівок і голови.

— У клініці є два відділення — фізіотерапевтичне та зал лікувальної фізкультури. Учасники АТО перебувають тут у стаціонарі й отримують весь комплекс реабілітаційних процедур, — говорить начальник клініки реабілітації, професійної патології і нетрадиційних методів лікування полковник медичної служби Олексій Волянський. — Крім загальноприйнятих, нами була застосована нова методика ерготерапії. Цей метод рідко застосовувався раніше, його ще називають трудотерапією. На відміну від західних країн у нас використовували тільки її елементи. Можливо через те, що не було потреби в широкому застосуванні та не було такої кількості людей з травмами, які потребували розробки дрібної моторики. Зараз ми навчаємо пацієнтів самообслуговуванню, щоб вони не були залежними від оточуючих, могли адаптуватися в мирному житті.

У КАБІНЕТІ ЕРГОТЕРАПІЇ ПАЦІЄНТИ ВЧАТЬСЯ БРАТИ ТАРІЛКУ Й МИТИ ЇЇ, ВІДКРИВАТИ І ЗАКРИВАТИ ДВЕРІ. ТАК БІЙЦІ ВІДНОВЛЮЮТЬ МОТОРИКУ РУК ПІСЛЯ ОПЕРАЦІЙ НА МОЗКУ АБО НА КІНЦІВКАХ

У кабінеті ерготерапії зібраний комплекс предметів, з якими людині доводиться мати справу в побуті: двері із різними типами ключів та замків — часто поранений втрачає навіть можливість відкрити чи зачинити двері до власної оселі; змонтована кухня із базовим набором посуду та столових приладів — пацієнти вчаться брати тарілку й мити її.

— Начебто прості речі, наприклад, система з кількох гвинтів і гайок, вкручених у дерев'яний квадрат, — говорить Олексій Волянський, — Але це перевірений канадський досвід. Тут пацієнтом здійснюються фактично всі дрібні рухи верхніх кінцівок — відкрутити, закрутити тощо. Так бійці відновлюють моторику рук після операцій на мозку або на кінцівках.

Гордість клініки — канадська система інтерактивної реабілітації IREX, аналогів якої немає у Східній Європі. В Ірпінському госпіталі вона з'явилась завдяки благодійному проекту «Ангели-охоронителі України», започаткованому Лігою українок Канади.

— При пораненнях нерідко відбувається травматизація нервових стовбурів, повне або часткове порушення функцій кінцівок. А черепно-мозкові травми від вибухів призводять до порушення функцій опорно-рухового апарату, — продовжує Олексій Волянський. — Пацієнт стає навпроти камери, яка його знімає і накладає зображення людини на іншу картинку. Людина вводиться у віртуальну гру, в якій необхідно багато рухатись — ухилятись від перешкод чи ловити віртуальні предмети. Пацієнт грає, йому доводиться робити безліч рухів, гра відволікає його від больового синдрому і дає можливість розробити свою моторику, пошкоджені кінцівки, опорно-руховий апарат.

Начальник клініки, полковник медслужби Олексій Волянський

Окреме питання — психологічне відновлення. У Радянському Союзі ігнорувалася небезпека, яку містили психічні розлади під час бойових дій. Утім вони, зазвичай, мають властивість даватися взнаки протягом навіть кількох років після отримання травми. У розвинутих країнах небезпеку посттравматичного стресового розладу визнали вже давно, тому при пораненнях їхні солдати обов'язково проходять психологічну реабілітацію. Сьогодні наші медики беруть цю методику на озброєння.

У кабінеті психологічної реабілітації хворі, лежачи на матрацах, переглядають відео і слухають музику зі спеціальними звуковими імпульсами. На екрані транслюються хмари, а в приміщенні горять ароматичні стрічки.

— Чому саме хмари? — питаю я.

— Спостерігаючи за хмарами, людина розслабляється, в неї зникає нервове напруження, — говорить начальник клініки. — Є відео з вогнем, яке також заспокоює, але для бійців, які повернулись з війни, воно не застосовується.

...Дмитру Порчуку зараз важко рухатися на милицях, у нього погіршився слух, болять рани. Проте він сподівається, що з відділення реабілітації вийде здоровою людиною. Як і решта бійців, що проходять тут лікування. Принаймні лікарі Ірпінського госпіталю готові докласти до цього максимум зусиль.

Роман ТУРОВЕЦЬ

ЛЮБОВ, ТУРБОТА І ЧУЙНІСТЬ ЗЦІЛЮЮТЬ НЕ ГІРШЕ ЗА ЛІКИ

Промайнуло лише два місяці, як на базі Дніпропетровського госпіталю для ветеранів війни відкрився реабілітаційний центр для учасників АТО. А охочих пролікуватися в ньому значно більше, ніж він може прийняти.

— Восени минулого року в Дніпропетровській ОДА прийняли рішення спеціалізувати одне з трьох терапевтичних відділень шпиталю у центр реабілітації воїнів АТО, — розповіла його завідувач Олена Привал. — Він розрахований на 40 осіб. Курс лікування — 18 днів. За цей час бійцям надають медичну та психологічну допомогу.

Старший сержант Сергій Шалімов з позивним «Шальной» проходить реабілітацію вже вдруге.

— Вперше мені не вдалося пройти повний курс, терміново викликали до частини, зараз я у черговій відпустці, тож вирішив частину її присвятити відновленню свого здоров'я. Загалом з моєї роти п'ятеро поправили своє здоров'я в центрі, — розповідає Сергій. — Лікування не мало б такого ефекту без аури, яка створена в госпіталі, а це цілковита заслуга його колективу. Любов, турбота, чуйність зцілюють не гірше за ліки.

Психологів та реабілітологів у центрі поки що немає, але, як зауважила Олена Привал, їхній штат уже формується. Зараз цю нішу заповнюють волонтери, які надають бійцям всю необхідну допомогу.

Аркадій РАДКІВСЬКИЙ

Сьогодні вже 8 млн сирійців втекли від війни за межі країни

РОСІЯ ВІДЧУВАЄ БЕЗКАРНІСТЬ ЗА АГРЕСІЮ В СИРІЇ

Війна на знищення, яка ведеться проти сирійських повстанців та їхніх прихильників регулярною сирійською армією за підтримки російської авіації, лідерів «Хезболли» та Ірану, попри нещодавні домовленості в Мюнхені про припинення вогню, поки що не має тенденції до закінчення

Воєнізовані формування Асада і бійці Корпусу вартових Ісламської революції змогли прорвати лінію оборони повстанців і захопити стратегічно важливі райони навколо Алеппо на півночі і в районі міста Дар'я на півдні. При цьому за успіхи регулярних сирійських військ, підтриманих російськими бомбардувальниками, розплачується сирійське населення, пише ізраїльське видання Israel Hayom.

За останньою статистикою, кількість жертв цієї громадянської війни сягнула півмільйона людей, що майже вдвічі більше, ніж вважалося досі. До цього слід додати вісім мільйонів біженців, що переховуються від боїв за межами країни. У результаті теперішніх ударів Росії і Ірану біженців може побільшати на два-три мільйони осіб.

ЗА УСПІХИ РЕГУЛЯРНИХ СИРІЙСЬКИХ ВІЙСЬК, ПІДТРИМАНИХ РОСІЙСЬКИМИ БОМБАРДУВАЛЬНИКАМИ, РОЗПЛАЧУЄТЬСЯ СИРІЙСЬКЕ НАСЕЛЕННЯ. КІЛЬКІСТЬ ЖЕРТВ ЦІЄЇ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ СЯГНУЛА ПІВМІЛЬЙОНА ЛЮДЕЙ

На переконання експертів, свавілля Путіна в Сирії ставить цивілізований світ перед важким вибором. Заходу потрібно знайти спосіб зупинити Росію, але без тотальної війни. Росія задіює військову міць у Сирії з характерною для неї нещадністю. Головний оплот повстанських сил місто Алеппо за підтримки російської авіації оточується сирійською армією Башара аль-Асада. Російські літаки завдають ракетних ударів по госпіталях в утримуваних повстанцями районах, що викликає осуд з боку ООН. Залишки помірної опозиції повільно перемелюють. Тим часом Асад, який колись був у ситуації оточеного ізгоя, схоже, готовий на відродження своєї тиранії.

Ситуація, що складається в Сирії, викликає занепокоєння всього цивілізованого світу. Так, впливове британське видання The Financial Times пише, що дії Росії повинні викликати тривогу всього Заходу, адже вони мають реальну перспективу перерости в більш масштабну війну Росії з Туреччиною, яка є членом НАТО. Це підштовхне нові тисячі біженців до переселення в Європу, що поглибить розкол між Північчю і Півднем, Сходом і Заходом в ЄС. При цьому багато хто в експертному середовищі небезпідставно запитує про те, чому через два роки після анексії Криму Путіну досі дозволяють діяти безкарно.

На переконання фахівців, бездіяльність Заходу — це не тільки втрачені можливості, а й відображення більш глибокого розладу. Мета Путіна зрозуміла: підтримати Асада й укріпити російський вплив на Близькому Сході. Його противники розколоті. США здебільшого хочуть розгромити ІДІЛ, турки прагнуть перемогти курдів, а Саудівська Аравія зайнята тим, що намагається перехитрити Іран.

У критичні моменти цієї громадянської війни експерти виступали за військову операцію на чолі з США щодо стримування Асада. Але тепер, на їхнє переконання, такий варіант неможливий, адже може призвести до небезпечного зіткнення між США і Росією, пише видання. Тому Сполучені Штати із союзниками повинні зосередитися на досяжних цілях. Зокрема йдеться про недопущення перетворення на війну конфлікту між Росією і Туреччиною. Але такий спалах допускається, якщо Туреччина буде продовжувати обстрілювати курдських повстанців, які скористалися створеним Росією на півночі Сирії хаосом. У стриманості Туреччини і курдів мають переконати Сполучені Штати. При цьому експерти зауважують, що не можна ставити під сумнів натовську підтримку Туреччини за відповідною статтею статуту Альянсу. Утім Анкара в курдському питанні все ж таки повинна виявляти відповідальність.

Окрім цього, країни-члени ЄС мають продемонструвати єдність і рішучість в умовах міграційної кризи. Багато хто підозрює, що Росія навмисно атакує цивільне населення Сирії, щоб посилити потоки біженців і розколоти членів ЄС. Лідери Європи у відповідь повинні колективно вирішувати проблему реєстрації і розселення мігрантів.

І найголовнішим є те, що США і ЄС мають чітко вказати Росії на те, що її дії можуть призвести до чималих витрат та згодом їй все ж таки доведеться платити за рахунками. Зараз у лідера Кремля може виникнути спокуслива думка про те, що він зміцнив свої позиції і зможе торгуватися з європейськими лідерами стосовно санкцій, введених проти Росії після її вторгнення в Україну. Необхідно розвіяти ці хибні надії, адже зараз, навпаки, стає все більше підстав для посилення санкцій, а не для їхнього ослаблення. Деякі американські політики попереджали, що апетит у російського лідера «приходить під час їжі». Сирія ставить Захід перед неймовірно важким вибором. Але не погоджуючись на військову інтервенцію, США та їхні союзники все ж таки повинні знайти способи змусити Путіна задуматися.

На даний час російсько-іранська кампанія перейшла до наступного етапу — до вигнання із західних районів повстанців, присутність яких загрожує Башару Асаду. Звідси значимість Алеппо, другого за чисельністю населення міста Сирії, розташованого поблизу турецького кордону.

В останні роки Алеппо був розділений на райони, що контролювалися опозицією та чинним режимом. Зараз місто заблоковане урядовими сирійськими військами, що повністю відрізало повстанців від союзної їм Туреччини. Асад має намір захопити Алеппо та йти на захід, у провінцію Ідліб, що залишається в руках повстанців. Одночасно режим розширює підконтрольні йому території на півдні. Також у його планах повернення сирійської частини Голанських висот, захопленої повстанцями щось із два роки тому.

Якщо наступ сирійського режиму продовжиться, він може відвоювати всю західну частину країни, а потім повернути на схід і спробувати відбити сирійські райони, захоплені приблизно рік тому. Для Асада і його союзників це дуже оптимістичний сценарій, і до його виконання ще далеко.

Нещодавно Росія і США погодили параметри припинення вогню в Сирії та подальші дії у боротьбі з терористами. Проте всім добре зрозуміло, що перебіг цієї громадянської війни відзначається частими крутими змінами, і багато передбачень не справдилися.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Співдиректор програм зовнішньої політики і міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК:

Світ впритул наблизився до війни. Незабаром може виникнути відкрита конфронтація Росії і НАТО. Для того, щоб розпалити ситуацію в Сирії, зараз достатньо однієї іскри. Триває постійна ескалація. Сторони конфлікту використовують дуже агресивну риторику. Ситуацію ускладнює ще й те, що в регіоні, крім Росії і НАТО, є багато інших потужних гравців. Це Саудівська Аравія, Іран, Ізраїль. Складно передбачити, як вони поведуться в разі відкритої конфронтації Москви і Вашингтона.

ПРИСТРАСТІ НАВКОЛО «ЄВРОБАЧЕННЯ»

Україну на «Євробаченні-2016» у Стокгольмі представить співачка Джамала, яка перемогла у фіналі національного відбору

Після оголошення результатів SMS-голосування у прямому ефірі вітчизняних телеканалів Джамала подякувала всім за довіру й запевнила, що гідно представить Україну.

Джамала співатиме у Швеції композицію «1944», яка передає трагедію кримськотатарського народу. Пісня виконується англійською мовою з приспівом кримськотатарською.

У фіналі національного відбору на Євробачення за перемогу боролися шість виконавців: співачка Джамала, гурти The Hardkiss, Brunettes Shoot Blondes, «Неангели», Pur: Pur і SunSay. Джамала отримала найбільшу підтримку глядачів.

Попри те, що жителі анексованого Криму не змогли взяти участі в SMS-голосуванні, оскільки на півострові не працюють українські мобільні оператори, за співачку проголосували 382,5 тисячі людей. Чимало українців переконані, що Джамала з піснею «1944» зможе нагадати світові про злочини, скоєні проти кримськотатарського народу.

У російських ЗМІ вже встигли відреагувати на перемогу Джамали у нацвідборі й заявили, що пісня «1944» про депортацію татар з Криму є політичною, і виконання таких пісень заборонено правилами проведення конкурсу.

Таким «знавцям» хочеться заперечити та застерегти від пошуку у виборі українців політичних підтекстів. Адже Джамала й сама неодноразово декларувала, що її пісня — це історія її прабабусі та всіх кримських татар. Жодної політики.

«Пісня «1944» — історична і жодним чином не політична. Політику в пісні-трагедії кримських татар вбачають лише проросійські політичні сили та політики, на яких як на тому злодієві шапка горить...» — зазначає співачка.

«1944» — ПІСНЯ, ЯКОЮ ДЖАМАЛА ПІДКОРЮВАТИМЕ ЄВРОПУ

«Я написала пісню «1944» минулого року, але її витоки — ще з дитинства. Мене надихнула історія, яку розказала мені прабабуся, коли я була маленькою. Пісня про трагедію, яка сталася з нашою родиною та всіма кримськими татарами у 1944 році, я маю на увазі депортацію кримськотатарського народу з Криму до Середньої Азії. Це був злочин, вчинений радянським урядом. Той жахливий рік назавжди змінив життя моєї прабабусі Назил-хан. Вона втратила одну зі своїх дочок. Її життя після цього вже ніколи не було таким, як раніше...

Але «1944» присвячується усім людям, які в минулому пережили такі страшні трагедії, як Голокост. Ми завжди повинні пам'ятати й ніколи не забувати про них, щоб уникнути схожих подій у майбутньому. Я хочу донести це послання до якомога більшої аудиторії», — розповіла співачка.

Пісню «1944» Джамала виконує англійською мовою, а приспів: «Я не могла жити на своїй землі. Я не могла насолодитись своєю молодістю» — татарською. Схожі слова є в багатьох національних піснях кримськотатарського народу, що тоді співав у депортації.

ШЛЯХ ДО УСПІХУ

Свій перший професійний запис Джамала зробила у дев'ять років. Це був альбом кримськотатарських пісень для дітей. По закінченні Сімферопольського музичного училища і Київської національної музичної академії вона збиралася зробити кар'єру в класичній музиці.

Влітку 2009 року отримала головний приз на міжнародному конкурсі молодих виконавців у Латвії «Нова хвиля». Має чотири альбоми власної музики. Останній запис Breath був випущений у жовтні 2015 року. До того ж Джамала має дуже цікавий досвід у кіно. Вона зіграла головну жіночу роль в історичній драмі «Керівництво», яка отримала найбільші касові збори серед українських фільмів у 2014 році, а також зіграла епізодичну роль у фантастичному фільмі «Поліна» бельгійського режисера Оліаса Барко.

УКРАЇНСЬКА ІСТОРІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПІСЕННОГО КОНКУРСУ

Євробачення — популярний конкурс естрадної пісні серед країн-членів Європейського мовного союзу (EBU). Конкурс проходить щорічно, починаючи з 1956 року, і є одним із найбільш популярних заходів у світі.

Україна бере участь у конкурсі з 2003 року. Відтоді ми завоювали одне «золото», два «срібла» і «бронзу». Українські виконавці чотири рази потрапляли до трійки лідерів. А 2004 року Руслана здобула для нашої країни беззаперечну перемогу. Її «Wild dances» («Дикі танці») «запалили» усю Європу й отримали 280 балів.

Пропонуємо згадати історію участі нашої країни у престижному пісенному конкурсі

2003 рік — Олександр Пономарьов (14-те місце)

Першим представником країни на пісенному конкурсі став Олександр Пономарьов з піснею «Асталавіста». Про Пономарьова тоді писали так: «Український співак їде до Латвії на конкурс Євробачення співати англійською мовою пісню ізраїльського композитора з іспанським приспівом».

2004 рік — Руслана Лижичко (1-ше місце)

Співачка Руслана виступила з піснею «Wild dances» у Стамбулі (Туреччина). Цікаво, що на пісню був знятий кліп, який транслювали по MTV. Програма «12 злісних глядачів» визнала його найгіршим кліпом тижня. Однак це зовсім не завадило Руслані йти до своєї мети — до перемоги.

2005 рік — «Гринджоли» (19-те місце)

«Гринджоли» представляли Україну на Євробаченні в Києві з композицією «Разом нас багато». Пісня вважалася негласним символом Помаранчевої революції.

2006 рік — Тіна Кароль (7-ме місце)

Тіна Кароль виступала в Греції з піснею Show me your love. На прес-конференції вона вразила зарубіжних журналістів танцем на столі. На іншій вечірці співачка влаштувала аукціон, продавши вбрання, яке принесло їй перемогу в конкурсі «Нова хвиля».

2007 рік — Вєрка Сердючка (2-ге місце)

Вєрка Сердючка виступила в Гельсінкі з піснею Dancing Lasha Tumbai. Епатажну артистку в блискучому костюмі із зіркою на голові дуже полюбили журналісти, відповідно — букмекери робили на неї хороші ставки.

2008 рік — Ані Лорак (2-ге місце)

Ані Лорак виступила на Євробаченні в Сербії з піснею Shady Lady. Неперевершена сукня співачки від відомого дизайнера Роберто Кавалли коштувала 200 тисяч доларів. Кажуть, що Лорак особисто наспівувала кутюр'є свою конкурсну пісню, щоб він міг уявити, яка саме сукня їй потрібна.

2009 рік — LOBODA (12-те місце)

Світлана Лобода виступала на Євробаченні з піснею Be My Valentine, у якої також була альтернативна назва — Anti-crisis girl. Участь Лободи у фіналі музичного конкурсу викликала широкий резонанс. За кількістю переглядів на офіційному каналі Eurovision відео Лободи посіло 3-тю сходинку.

2010 рік — Alyosha (10-те місце)

Alyosha представляла Україну з піснею Sweet people. Але її шлях до Євробачення в Осло (Норвегія) був досить тернистим. За два дні до змагання з'явилася інформація, що її конкурсна пісня To be free є плагіатом. На сцені Alyosha виступила з новою композицією Sweet people.

2011 рік — Міка Ньютон (4-те місце)

Міка Ньютон вийшла на сцену Євробачення з ніжною піснею Angel. Співачка потрапила в ТОП-5 «Євробачення-2011». Крім того, вона стала улюбленицею зарубіжної преси.

2012 рік — Гайтана (15-те місце)

Гайтана представляла Україну в Азербайджані з піснею Be my guest. Виступ українки мав початися з того, що на сцені з'являються великі екрани, з яких виходить учасник балету й починає танцювати. Режисери вирішили, що хлопець у яскравому костюмі відверне увагу від головної героїні. Тому вирішили змінити номер Гайтани.

2013 рік — Злата Огневич (3-тє місце)

Українка Злата Огневич заспівала красиву пісню під назвою Gravity в Мальме (Швеція). Номер українки був яскравим і видовищним. За сценарієм дії номера Огневич відбувалися в лісі.

ІСТОРІЯ УЧАСТІ УКРАЇНИ В КОНКУРСІ — ЦЕ ЧАСОМ ФІАСКО, А ЧАСОМ — ФАНТАСТИЧНІ ТРІУМФИ, ПОЛІТИЧНЕ ПРОТИСТОЯННЯ Й НЕСТРИМНИЙ ПОЛІТ ФАНТАЗІЇ

2014 рік — Марія Яремчук (6-те місце)

Марія Яремчук представила Україну на конкурсі Євробачення з піснею Tick-tock, яку написала у співавторстві з відомою шведською вокалісткою Сандрою Берман — автором багатьох хітів Євробачення.

У 2015 році у зв'язку зі складною політичною та економічною ситуацією в країні було прийнято рішення не відправляти конкурсанта на Євробачення.

Історія участі України в міжнародному пісенному конкурсі — це часом фіаско, а часом — фантастичні тріумфи, політичне протистояння й нестримний політ фантазії зі скромним бюджетом.

Інформація про конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі і обліковується в КЕВ м. Харків:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінювання, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	орієнтовна дата оцінювання	Мета проведення оцінювання
1.	Нежитлове приміщення на першому поверсі 2-поверхової будівлі № 4 нерухомого військового майна загальною площею 48,0 м^2 за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, в/м № 48, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	1.03.2016	Визначення вартості об'єкта з метою продовження терміну дії договору оренди

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об'єкту оцінювання окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харків конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб'єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсна пропозиція.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також термін виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінювання подібного майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінювання майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Харків за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11:00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Телефон для довідок: (057) 700-44-63.

***

Івано-Франківська КЕЧ району оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна.

Назва об'єкта оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення складу технічного майна (№1;2) будівлі № 557 (відображено в технічному паспорті літ. А) загальною площею 420,7кв.м та технічний майданчик (бетонний) площею 73,8 кв.м (відображено в технічному паспорті літ.А).

Місцезнаходження об'єкта: Івано-Франківська область, Надвірнянський район, смт Делятин, вул. Авіаційна.

Орган управління — Міністерство оборони України.

Балансоутримувач: Івано-Франківська КЕЧ району (м. Івано-Франківськ, вул. Національної Гвардії, 14Г), тел.(0342) 75-07-10, факс (0342) 75-07-10.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості об'єкта оренди для укладення договору оренди.

Балансова залишкова вартість будівлі та технічного майданчика: 48919,00 грн станом на 1.02.2016 р. (в т.ч. 420,7кв.м — 2720,00грн; 73,8кв.м — 3647, 00грн).

Розмір земельної ділянки: 1497,84 га, розмір земельної ділянки під об'єктом оренди, пропорційний площі будівлі, техмайданчика (приміщення 420,7,кв.м; 73,8кв.м).

Дата оцінювання (дата, на яку проводиться оцінювання майна): орієнтовна дата оцінювання — 29.02.2016 р.

Конкурсний відбір суб'єктів оцінної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144.

У конкурсі беруть участь суб'єкти оцінної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оцінної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах цих напрямків, що відповідають об'єкту оцінювання;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямками оцінювання майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013 р. №769, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013 р. за №937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в Івано-Франківську КЕЧ району конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать:

— заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності;

— копія свідоцтв про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оцінної діяльності;

— конкурентну пропозицію;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежного оцінювання майна, зокрема подібного майна тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається в запечатаному конверті і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсну документацію слід подавати в Івано-Франківську КЕЧ району на адресу: м. Івано-Франківськ, вул. Національної Гвардії, 14Г, каб.20, до 16:45 (не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу включно).

Претенденти на участь у конкурсі надсилають (або подають) до Івано-Франківської КЕЧ району конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії.

На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться об 11:00 на 15-й день після опублікування оголошення в Івано-Франківській КЕЧ району за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Національної Гвардії,14Г, (каб.№20)

Телефон для довідок: (0342) 75-07-10.

***

Інформація

Івано-Франківської КЕЧ району про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна, що відбувся 18 лютого 2016 року.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 року № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 року за № 699/27144, ухвалено рішення щодо визнання переможцем конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна-нежитлових приміщень (№ 8,10) магазину-павільйону будівлі № 467 загальною площею 104,3 кв.м (зокрема нежитлового приміщення № 10 площею 92,4 кв.м та нежитлового приміщення № 8 площею 11,9) військового містечка № 1, розташованого за адресою: Івано-Франківська область, Надвірнянський район, смт Делятин, вул. Авіаційна, що перебуває на балансі Івано-Франківської КЕЧ району з метою подальшої передачі в оренду — **фізичної особи-підприємця Тарнопольського Анатолія Пилиповича** та укладання з ним договору на проведення незалежного оцінювання вказаного військового майна.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомира ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомира ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати у зв'язку із продовженням договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

— нежитлові приміщення майстерні площею 688,8 м^2 в будівлі інв. №8 за адресою: Житомирська обл., смт Чуднів, вул. Привокзальна, 100, військове містечко №8.

Запланована дата оцінювання: 31.03.2016.

Претендентам на участь у конкурсі потрібно надати конкурсній комісії документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів завіряються позначкою «Згідно з оригіналом». Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.
2. Строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінювання) — не більше 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).
3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 10 годині в **Квартирно-експлуатаційному відділі м. Житомира за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20,** через чотирнадцять календарних днів після опублікування цієї інформації.

Заяви приймаються за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20 (каб. 15).

Додаткову інформацію можна отримати у економіста з договірних та претензійних робіт КЕВ м. Житомира (каб. 15) або за тел.: (0412) 37-45-98.

***

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка згідно з вимогами Інструкції про порядок заміщення вакантних посад командування (керівного складу), наукових, науково-педагогічних (педагогічних) працівників у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів та науково-дослідних установах Збройних Сил України на конкурсній основі, затвердженої наказом Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 27.01.2015 № 37/51 оголошує конкурс на заміщення вакантних посад наукових працівників Військового інституту.

1. Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України.

1.1. Науково-дослідний центр:

відділ наукових досліджень військово-технічних розробок:

провідний науковий співробітник (0,5 ставки), посадовий оклад 3302 — 4376 гривень;

старший науковий співробітник, посадовий оклад 3096 — 4108 гривень;

відділ (гуманітарних та геоінформаційних досліджень):

провідний науковий співробітник (0,5 ставки), посадовий оклад 3302 — 4376 гривень.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів:

посада провідного наукового співробітника заміщується особами, які мають науковий ступінь і вчене звання. В окремих випадках зазначену посаду можуть заміщати висококваліфіковані фахівці з військ, органів державної влади та місцевого самоврядування, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання, які мають повну вищу освіту та досвід роботи не менше двох років;

посада старшого наукового співробітника заміщується особами, які мають, як правило, науковий ступінь або вчене звання. В окремих випадках зазначену посаду можуть заміщати висококваліфіковані фахівці з військ, органів державної влади та місцевого самоврядування, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання, які мають повну вищу освіту та досвід роботи не менше двох років.

Для участі в конкурсі подаються наступні документи:

для працівників:

заява; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію;

службова характеристика; копія паспорта; копія трудової книжки; копії документів про науковий ступінь, вчене звання — за наявності; список наукових праць (винаходів) — за наявності.

Останній день прийому документів кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад наукових працівників Військового інституту — 25.03.2016.

Документи подавати за адресою: 03680, м. Київ, вул. Ломоносова, 81.

***

На виконання «Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна», затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647, Міністерство оборони України інформує щодо конкурсного відбору суб'єктів оцінної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна, який був призначений на 16 лютого 2016 року.

За рішенням конкурсної комісії прийнято рішення визнати конкурсний відбір таким, що не відбувся.

***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців:

— головний спеціаліст планово-економічного відділу управління капітального будівництва житла.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного напрямку підготовки, стаж роботи на посадах провідного спеціаліста не менше 3 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5 років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. За додатковою інформацією звертатися за телефоном (044) 242-08-51.

***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців:

— спеціаліст 1 категорії відділу планування та розрахунків за енергоносії та комунальні послуги управління експлуатації.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного напрямку підготовки, стаж роботи на посадах спеціаліста II категорії не менше 2 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. За додатковою інформацією звертатися за телефоном: (044) 242-08-51.

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647, «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оцінної діяльності у випадках відчуження рухомого військового майна.

Конкурс відбудеться об 11:00 9 березня 2016 року за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223.

Об'єкти оцінювання: лот (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 4 березня 2016 року до 10:00.

Для участі в конкурсному відборі суб'єкти оцінної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оцінної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім'я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та обов'язково зазначити дату проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженим наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції щодо оцінювання військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результати конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежного оцінювання рухомого військового майна протягом п'яти робочих днів з моменту визначення результату конкурсу.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України.

Телефон для довідок: (044) 454-73-26, (044) 454-73-86.

Додаток 2
Голові комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності ____________________________

Реєстраційний № _______
"___" _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи))

Керівник____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) ____________________________

Місцезнаходження (місце проживання) ____________________________

-------------- (телефон) --------------- (телефакс) --------------- (телекс) ------------------------ (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

"___"__________ 20___ р. (дата заповнення заяви)

__________________________ (підпис керівника)

М.П.

Лот 1

Додаток 1

Перелік рухомого військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежному оцінюванню

№ п/п	№ стор. у переліку	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Категорія	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн		Місце знаходження
								одиниці	разом	
1	10	ХДФ-2М (ХДФ-М2)	штук	2	1963-1964	II	50-51	0,9092	1,8184	А2082, м. Первомайськ
2	16	Казан 250 л (сухотопний)	штук	7	1968	II	46	0,1	0,7	А2082, м. Первомайськ
3	11	Просіювач борошна "Піонер"	штук	2	1963	II	51	0,84	1,68	А2082, м. Первомайськ
4	16	Котел чавунний 110 л	штук	121	1981-2006	II	8-33	0,049	5,929	А2756, м. Одеса
5	16	Котел чавунний 170 л	штук	63	1960-2000	II	14-54	0,0454	2,8602	А2756, м. Одеса
6	10	Машина для пакетів "МЕРКУРІЙ" (машинка для ув'язування пакетів "МЕРКУРІЙ")	штук	7	1951-2000	IV	14-63	0,754	5,278	А2365, смт Вакуленчук
7	11	Просіювач борошна "Піонер"	штук	2	1974	IV	40	0,56	1,12	А2365, смт Вакуленчук
8	11	Просіювач борошна ПМ-2	штук	1	1987	IV	27	0,954	0,954	А2365, смт Вакуленчук
9	16	Котел чавунний 150 л	штук	74	1982	II	32	0,0454	3,3596	А2365, смт Вакуленчук
10	16	Котел чавунний 125 л	штук	13	1987	II	27	0,0454	0,5902	А2365, смт Вакуленчук
11	16	Котел чавунний 110 л	штук	3	1986	I	28	0,052	0,156	А2365, смт Вакуленчук
12	16	Стравоварний котел (стравоварочний котел)	штук	12	1960-1990	IV	24-54	0,825	9,9	А2365, смт Вакуленчук
13	10	ХДФ-2М (ХДФ-М2)	штук	2	1974	IV	40	0,754	1,508	А2365, смт Вакуленчук
14	10	Комплекс для чищення (чистки) мішків Г42-БОК-200	штук	16	1990	II	24	2,22	35,52	А1329, м. Козятин
15	17	Казан чавунний 125 л	штук	123	1956-1992	II	22-58	0,0454	5,5842	А2678, м. Львів
16	17	Казан чавунний 150 л	штук	44	1956-1992	II	22-58	0,0454	1,9976	А2678, м. Львів
17	17	Казан чавунний 170 л	штук	46	1950-1989	II	25-64	0,0454	2,0884	А2678, м. Львів

БЕРЕЗЕНЬ

ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА	НЕДІЛЯ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

8 березня
Міжнародний жіночий день

9 березня
202 річниця від дня народження українського поета та художника Тараса Шевченка

25 березня
День працівників Служби безпеки України

26 березня
День Національної гвардії України

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 21035 Замовлення 45751

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Роман ТУРОВЕЦЬ, Вадим КОВАЛЬОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)

Р — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114

9 771029 911004